

ביטוח לאומי מחלקה לתי

34707

דין וחשבון שנתי המוסד לב
מוסד לביטוח לאומי

820

מלל

דין וחשבון
שנתי
1966/7

מוסד לביטוח לאומי

820
מלל

ביטוח לאומי מחלקה לתי

34707

דין וחשבון שנתי המוסד לב
מוסד לביטוח לאומי

820

מלל

תוכן הענינים

2	דברי שר העבודה
3	התמורות בשנת 1966/67
6	ביטוח זיקנה ושאירים
8	ביטוח נפגעי עבודה
11	ביטוח אימהות
14	ביטוח משפחות מרובות ילדים
16	ביטוח ילדי עובדים
17	גביית דמי ביטוח

פעולות ציבוריות

20	אמנות
20	ועדות תיכנון לביטוח סוציאלי
21	ועידות והשתלמויות
22	מחקרים
25	מנגנון המוסד
26	דו"ח אקטואר המוסד

נספחים

31	שיעורי הגימלאות
33	רשויות המוסד
36	רשימת הסניפים
38	מאזן, דו"ח כספי ותקציב

דברי שר העבודה

הדו"ח השנתי של המוסד לביטוח לאומי לשנת 1966/67 מטפל בפעולות המוסד בשנה שהיתה, ללא ספק, אחת מן השנים הגדולות בתולדות מדינת ישראל ובתולדות עמנו מראשית קיומו. היתה זו השנה אשר בה נחל צבא ההגנה לישראל את נצחונו, נצחון מפואר ורב תהילה במלחמה נגד צבאות ערב שניסו שוב את כוחם להשמיד את מדינת ישראל ואת עמה.

נסיון האויב הושם לאל, ויתכן כי הלקח שנלמד במלחמת ששת הימים לא יביא רק לדחית נסיון חוזר לחסל את מדינת ישראל באמצעי אלימות, אלא, הפעם, יפקח עיניים לראות כי דרך האלימות לא תצלה וכי, הן למדינות ערב והן למדינת ישראל צפוי עתיד טוב יותר והתקדמות כלכלית חברתית ותרבותית גדולה יותר, אם במקום איבה וחרם יכוננו שלום ושיתוף הפעולה בין ישראל לשכנותיה.

עובדי המוסד לביטוח לאומי מילאו חובתם במערכה, בשרות הצבאי ובשרותי העבודה, ואין ספק, כי ראוי המוסד לשבח על כי יחד עם כל אלה קיים את שרותיו ללא פיגור ואף הגדיל לעשות, כפי שמלמד הדין וחשבון המוגש.

המוסד לביטוח לאומי איננו שוקד על שמריו. במרוצת שנת הדו"ח הוגדלו שעורי קיצבאות הזיקנה וגימלאות שאירים, הוגדלו תוספות המשפחה ומענק הלידה, הוסדר תשלום דמי ביטוח וגימלאות לסטודנטים, הוגדלו שעורי הגימלאות למשרתים במילואים ולמשפחות מרובות ילדים. מספר המבוטחים כבר מתקרב למיליון נפש, היקף הגימלאות גדל ב-37% ב-1967 לעומת 1966 — כולל תשלום קיצבת ילדי עובדים, או ב-26% אם לא להביא בחשבון את הנהגת תשלומי קיצבת ילדי עובדים. עקומת תאוונת העבודה ירדה ירידה נוספת. המוסד הרחיב שלוחותיו גם במזרח ירושלים וברמת הגולן — ומספר עובדיו כמעט ולא גדל.

על סדר יומו של הביטוח הלאומי בישראל עומד עכשיו ענין הנהגת ביטוח בפני אבטלה וביטוח אשפוז. שני נושאים אלה נדונים בוועדות מיוחדות ועוד צפוי, כמובן, דיון ציבורי רחב על הדרכים והשיטות שיש לנקוט בהם בשני ביטוחים חשובים אלה. אך אין ספק בלבי, כי עתידים גם הן להיות חלק משיטת הביטוח הלאומי בישראל שבמרוצת שנים כה מעטות היה לאחד הביטויים הנפלאים ביותר להגשמת הרעיונות הסוציאליים של אחריות ועזרה הדדית כדרך לחברה צודקת יותר וחזקה יותר, כפי שהגום חוזה המדינה וחלוצי המגשימים.

יגאל אלון

שר העבודה

התמורות בשנת 67-1966

מלחמת ששת הימים, המאורע ההיסטורי בשנת 1967, הותירה רישומה על עבודת המוסד לביטוח לאומי בשטחים שונים, אך למרות קשיי המצב הצליח המוסד לקיים את שרותיו לאוכלוסיה ועלה בידיו לבצע את כל התשלומים למבוטחים כתיקונם.

תופעה אחרת שהטביעה את חותמה על התפתחותו של המוסד בשנה הנסקרת, היה המיתון הכלכלי. המיתון נתן את אותותיו בצימצום מספר המועסקים מחד, ובגידול מספר המובטלים מאידך. שתי תוצאותיו היו: סכום דמי הביטוח ששולמו למוסד קטן באופן יחסי וכן חלה ירידה במספר תאונות עבודה בקרב השכירים, לנוכח צימצום מספר המועסקים במשק.

המיתון גרם גם להחמרה במצבן הכלכלי של השכבות בעלות הכנסה מועטה, דבר שאילץ את המוסד להגביר את מאמציו להגדלת גימלאות אחדות. מאמצייהם הממושכים של שר העבודה ומינהלת המוסד נשאו בחלקם פירות. קיצבת היסוד בזיקנה ושאיירים הועלתה בשיעור של 18% החל מאוקטובר 1966 וב-4% נוספים בעת ביטול תוספת היוקר החל מ-1-7-1967. כיום שיעור הקיצבה ליחיד הוא 68-05 לירות לחודש ובתוספת ההטבה הסוציאלית — 95-05 לירות לחודש.

הקיצבה המשפחתית המשתלמת עבור הילד הרביעי והילדים הבאים אחריו, הוגדלה אף היא החל מ-1-7-1966 בלירה אחת לכל ילד וב-1-3-1967 בלירה נוספת. כיום היא משתלמת בשיעור של 12-50 לירות עבור הילד הרביעי ובשיעור של 17-50 לירות לילד השמיני. שכירים רבים בעלי משפחות זכו לתוספת הכנסה נוספת על ידי הנהגת ביטוח ילדי שכירים המעניק 10 ל"י עבור כל אחד משלושת הילדים הראשונים.

תיקונים בחוק קרן השוואה לתשלום תגמולים למשרתים במילואים, לפיהם משולם תגמול בשיעור מלא עד להכנסה של 650 לירות למשרת במילואים, תרמו אף הם לפתרון בעית הגדלת הגימלאות בפניה ניצב המוסד.

מענק התיקרות

בשנה הנסקרת נשא המוסד לביטוח לאומי גם חלק בפתרון הבעיה שהעסיקה רבות את כלכלתנו בשנים האחרונות, היא בעית תוספת היוקר.

בשנים האחרונות גברה ההתנגדות לתשלום אוטומטי של תוספת היוקר עם כל העלאת שכר. להתנגדות זו היו שתי סיבות עיקריות: א. התשלום האוטומטי גרר אחריו העלאת מחירים ועורר את הצורך בתשלום תוספת יוקר נוספת. ב. עליית המחירים גרמה להחלשת כושר התחרות של המוצר הישראלי בשוקי העולם ועלולה היתה להוביל לצימצום פעולות המשק ולאבטלה.

הממשלה, נציגי העובדים והמעסיקים הגיעו, איפוא, לידי הסכם על ביטול תשלום תוספת יוקר אוטומטית, אבל בכדי למנוע פגיעה ברמת החיים של השכבות בעלות הכנסה נמוכה במשק, הוחלט להעניק להן פיצוי על ההתיקרות באמצעות מענק ההתיקרות, המשתלם מכספי הממשלה באמצעות המוסד לביטוח לאומי.

המעסיקים הסכימו לבצע את תשלום מענק ההתיקרות לעובדיהם במישרין בעת תשלום השכר והמוסד לביטוח לאומי מחזיר להם תשלומים אלה.

שיעורי המענק היו עד 31-12-1966 בשיעור של 12 לירות לחודש לעובד ששכרו אינו עולה על 300 ל"י לחודש ו-18 לירות לעובד ששכרו אינו עולה על 500 ל"י. במשך שנת 1966/67 שילם המוסד בסך הכל 2.2 מיליון ל"י כמענק התיקרות, לכ-25,000 עובדים. למקבלי קיצבות זיקנה הוגדל סכום הקיצבה ב-4% כמו כן הוגדלה ההטבה הסוציאלית.

הרעיון להנהיג מענק התיקרות עורר התעניינות בכמה ארצות ומוסדות בינלאומיים הנתקלים בבעיות דומות הנובעות מביטול תוספת היוקר האוטומטית.

ביום 28-6-1967, עם פרסום החוק בדבר תחולת חוקי מדינת ישראל על תושבי מזרח-ירושלים, החל מיד מוסדנו בפעולות הכנה לקראת פתיחת סניף משנה בחלקה המזרחי של העיר והעמדת שירותי הביטוח הלאומי לרשות תושביו.

בממלכת ירדן לא היה קיים ביטוח סוציאלי, כפי שהוא נהוג במדינת ישראל. קיימים שם רק ניצנים ראשוניים של ביטוח נפגעי עבודה אשר אינו חל על האוכלוסייה העובדת כולה, אלא רק על פועלי תעשייה, מסחר ותחבורה, וזאת רק באותם מקומות עבודה שבהם מועסקים לפחות 5 עובדים. ואשר לפועלים חקלאיים, לגבי דידם אין ביטוח זה קיים כלל. כן חייבים המעבידים לשלם דמי לידה בעד שלושת השבועות שלפני הלידה ושלושת השבועות שאחרי הלידה.

הוחלט להקים סניף משנה בירושלים המזרחית, כפוף לסניף המחוזי של המוסד בירושלים. כן הוחלט להכין צוות עובדים אשר יודרך ויקבל הכשרה יסודית בכל ענפי הביטוח וגם בידיעת השפה העברית.

מחלקת ההדרכה ערכה למטרה זו תוכנית מפורטת. באמצעות שירות התעסוקה במזרח-ירושלים הוזמנו מועמדים לקורס הכנה שאורגן על ידי מחלקת ההדרכה ונבחרו מביניהם 12 איש.

בחודש דצמבר נפתח הסניף בירושלים המזרחית כשבראשו עומד מר האשם מטייבה ורוב עובדיו הם תושבי ירושלים המזרחית.

הסניף החל לקבל את התביעות הראשונות לקיצבת שאירים וביטוח משפחות מרובות ילדים.

במשך שני החודשים הראשונים הוגשו כ-1,000 תביעות לסניף זה, אשר העבודה בו מתנהלת באופן התקין ביותר. פעולות הסברה ענפות בערבית בע"פ ובכתב מתנהלות באיזורי העיר השייכים לירושלים.

בשנת 1966/67 ואף בשנה השוטפת נאלץ המוסד להתדיין מחדש על הצורך בהעלאת המכסימום לתשלום דמי ביטוח.

טבעי הוא שדרישה כזאת תתקל בהתנגדותם של כל אלה שצריכים לשלם בעתיד סכום גדול יותר מאשר שילמו בהווה, ונוסף לכך גם של אלה המעוניינים ביציבות המחירים, על אף עליית השכר והוצאות המחיה.

בויכוח זה עומדת מינהלת המוסד לבדה במערכה ונתקלת בהתנגדות טבעית של נציגי המעבידים, העובדים והאוצר. המדובר כאן לא בהגדלת שיעורי דמי ביטוח אלא בהתאמת המכסימום של השכר או ההכנסה החייבים בתשלום דמי ביטוח לעליית השכר. מכסימום כזה קיים רק לגבי דמי ביטוח ודמי חבר בהסתדרות. אין הוא קיים, כמובן, ביחס למס הכנסה ושאר מסי המדינה.

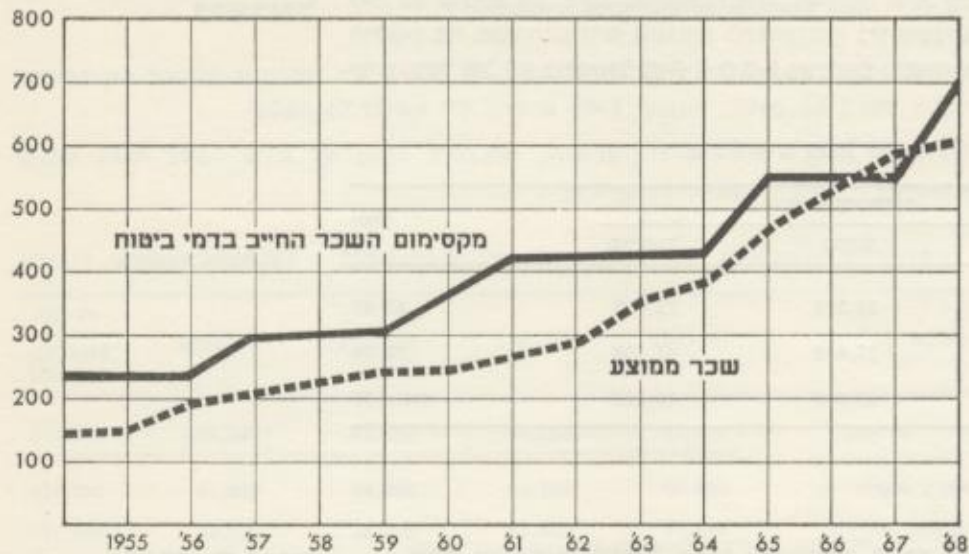
סניף משנה במזרח-ירושלים

מכסימום לתשלום דמי ביטוח

בקרב חוגי הביטוח הסוציאלי מתנהל מזה שנים רבות הויכוח, אם קביעת מכסימום כזה מוצדקת בכלל. מתנגדי המכסימום מצביעים על האופי הרגריסיבי שיש לדמי ביטוח בגלל המכסימום. בצדק מצביעים הם על כך שבגלל המכסימום משלם בעל הכנסה מתחת למכסימום, דמי ביטוח גבוהים יחסית מזה של בעל הכנסה מעל למכסימום.

מבלי להכנס לנימוקים בעד ונגד קיום מכסימום כזה – נסתפק כאן בקביעת העובדה שברוב הארצות בהן קיים ביטוח סוציאלי נהוג גם מכסימום כזה.

השינויים בשכר הממוצע במשק ומכסימום השכר החייב בדמי ביטוח

אם קיים מכסימום – מן הדין שגובהו יקבע מדי פעם לפעם ביחס מסויים לשכר הממוצע המשתלם במשק. הדיאגרמה מראה את שיעור המכסימום בהשוואה לשכר הממוצע.

המכסימום הועלה ב-1.4.1965 וגם אז לא במידה הדרושה. החל מ-1.4.1968 יועלה המכסימום ל-700 לירות.

לאי הגדלת המכסימום במועד מתאים יש תוצאות בלתי רצויות, הן לגבי הגימלאות היחסיות לשכר ולהכנסה שהמוסד משלם לזכאים, והן לגבי מימון ענפי הביטוח השונים.

ראוי שבעיה זו לא תשמש בעתיד נושא לדיונים נוספים שיטרידו את רשויות המוסד. לכן הציעה מינהלת המוסד שינוי חוק, לפיו יותאם לכל היותר אחת לשנה, המכסימום לתנודות השכר הממוצע, אם תנודות אלה תחייבנה שינוי המכסימום ב-50 לירות לפחות.

ביטוח זיקנה ושאיירים

מספר הקשישים בישראל

בהשוואה עם ארצות ותיקות, כמו אנגליה או שוודיה, שבהן הקשישים מעל גיל 65 עולים על 10% מהאוכלוסייה, ישראל היא עדיין צעירה יחסית. אולם כבר בולטת בה בצורה ברורה המגמה להזדקנות. בין השנים 1955-1964 עלה אחוז הקשישים מעל גיל 65 בישראל מ-4.7 ל-5.8 אחוזים ובסוף שנת 1966 הגיע ל-6.5 אחוזים.

האוכלוסייה בגיל 65 ומעלה, לפי גיל ומין, דצמבר 1966

יהודים בלבד (גברים ונשים)	כל האוכלוסייה		סה"כ	הגיל
	נשים	גברים		
67,819	36,796	36,112	72,908	65-69
40,822	21,915	21,493	43,408	70-74
43,437	25,938	22,488	48,426	75 ויותר

אורך החיים הממוצע

אחד הגורמים לגידול אחוז הקשישים בארץ הוא גידול באורך החיים. בעוד שעם קום המדינה היתה תוחלת החיים (לנולד) 65.2 שנים לגבר ו-67.9 שנה לאשה, הגיעה תוחלת החיים בשנת 1966 ל-70.9 שנים לגבר ו-73.7 שנים לאשה.

תוחלת החיים לגבר בן 65 היתה בשנת 1966, בממוצע, 13.9 שנים, ולאשה בת 65 — 15.1 שנים. לפיכך לא רחוק היום שבו הריבוי של הקשישים ישפיע על תיכונן השירותים במדינה כפי שהוא משפיע כבר היום בארצות ותיקות.

קיצבת זיקנה

מספר מקבלי קיצבת זיקנה. מספר מקבלי קיצבאות זיקנה מהמוסד לביטוח לאומי עלה מ-82,500 (במרס 1966) ל-89,496 במרס 1967. אם נצרף למספר זה גם את הנשים שבזכותן קבלו הזקנים קיצבה מוגדלת, ניווכח כי 122,000 קשישים וקשישות נהנו במרס 1967 מקיצבאות זיקנה.

כ-209,465 קשישים וקשישות (נשים מגיל 60 וגברים מגיל 65 ומעלה) נמצאים בארץ. שיעור הזקנים הנהנים מקיצבת זיקנה של המוסד מגיע לכדי 58% מכל הזקנים בארץ; כ-18,000 זקנים נוספים, מקבלים מענקי זיקנה ממשרד הסעד.

דחיית הפרישה מהעבודה. מספר הזקנים, שקיצבתם הוגדלה עקב דחיית הפרישה מהעבודה, הגיע באפריל 1967 ל-15,171 (11,516 גברים ו-3,655 נשים), והם מהווים 17% מכלל מקבלי הקיצבה.

מבין אלה שדחו את פרישתם מהעבודה, היו 4,082 שדחו את פרישתם למשך שנה אחת, 2,728 למשך שנתיים, 1,970 לשלוש שנים ו-1,705 ל-4 שנים ו-4,686 ל-5 שנים. כידוע מוגדלת קיצבת הזיקנה עקב דחיית הפרישה ב-5% לכל שנת דחייה.

גובה קיצבת הזיקנה (בל"י לחודש) לפי מספר התלויים

מספר התלויים	החל ב-1-7-67		החל ב-1-10-66		החל ב-1-1-66	
	בלי הט"ס	עם הט"ס	בלי הט"ס	עם הט"ס	בלי הט"ס	עם הט"ס
זקן בלי תלויים	68-05	93-05	65-45	85-40	55-45	75-65
עם תלוי אחד	102-05	143-60	98-15	131-40	83-15	116-40
עם שני תלויים	129-25	180-05	124-30	164-95	105-35	145-90
עם שלושה ויותר	154-20	209-65	148-25	192-60	125-65	170-00

"הט"ס" — הטבה סוציאלית למיעוטי יכולת ע"ח האוצר.

ההוצאה לקיצבאות זיקנה. לעומת 64.3 מיליון ל"י שהוציא המוסד לקיצבאות זיקנה בשנת 1965/66, הוצאו 80.1 מיליון ל"י בשנת 1966/67.

מאז הפעלת תשלום הקיצבאות, מאפריל 1957 עד מרס 1967 הגיע סכום קיצבאות הזיקנה ל-427,232 מיליון ל"י.

ההוצאות לגימלאות זיקנה ושאיירים בשנים 1954/55 — 1966/67 (באלפי לירות)

סך הכל	1966/67	1965/66	1964/65	1963/64	הגימלה
-1954/55 1966/67					
530,445	104,500	83,150	71,150	61,830	סך-הכל
427,232	81,000	65,000	56,300	49,800	קיצבת זיקנה
96,589	22,000	16,900	13,800	11,400	גימלאות שאיירים
6,624	1,500	1,250	1,050	630	דמי קבורה

במשך שנת 1966/67 אושרו 4,108 גימלאות שאיירים (4,086 קיצבאות ו-22 מענקים), בהשוואה ל-3,343 גימלאות בשנת 1965/66. מספר התביעות שנדחו הגיע ל-224.

המספר הכולל של מקבלי קיצבאות שאיירים הגיע באפריל 1967 ל-25,744, מהם 71% אלמנות בלי יתומים, 23% אלמנות עם יתומים ו-6% יתומים.

קיצבת השאיירים צמודה, כידוע, למדד יוקר המחיה. הקיצבה נעה בין 51 ל-68 ל"י לחודש לאלמנה בלי ילדים (פרט להטבה סוציאלית בסך 25 ל"י לחודש), ו-102 ל-154 ל"י לאלמנה עם ילדים.

בשנת 1966/67 שילם המוסד גימלאות שאיירים בסך של 22 מיליון לירות בהשוואה ל-17 מיליון בשנה שקדמה לה.

במשך השנים 1955/56-1966/67 שילם המוסד קיצבאות ומענקי שאיירים בסך של 96.6 מיליון לירות.

קיצבת שאיירים

מספר התביעות לדמי קבורה, שאושרו במוסד, היה בשנת 1966/67 — 12,786 בהשוואה ל-13,148 בשנת 1965/66.

דמי קבורה

ההוצאה הכספית לדמי קבורה נסתכמה בשנת 1966/67 ב-1,459,000 ל"י לערך, ומאז שנת 1955/56 ב-6.6 מיליון לירות.

ביטוח נפגעי עבודה

מספר פגיעות בתאונות עבודה שאושרו בשנת 1966/67 מגיע ל-60,000 דמי הפגיעה ששולמו הם 7.5 מיליון לירות לעומת 7,150,000 ל"י ב-1965/66. לנכים שולמו 6,160,000 לעומת 5,100,000 לירות ב-1965/66. סך הכל שולמו בענף נפגעי עבודה 34,700,000 לירות לעומת 30 מיליון לירות בשנה לפני כן.

כן השתתף המוסד בפעולות למניעת תאונות עבודה ב-1,050,000 לירות. לפי הנתונים הנ"ל חלה הגדלה ב-16% בתשלומי הענף לעומת השנה הקודמת. מספרים אלה יש לראות לאור העובדה שבשנים האחרונות חלה הרחבה בפירוש המושג תאונות עבודה, הן כתוצאה מתיקוני חוק והן כתוצאה מנפיקת בתי דין לביטוח לאומי שהכלילו מאורעות ומקרים שונים במושג תאונות עבודה, על אף העובדה שהם במידה רבה תוצאה של מחלה טבעית.

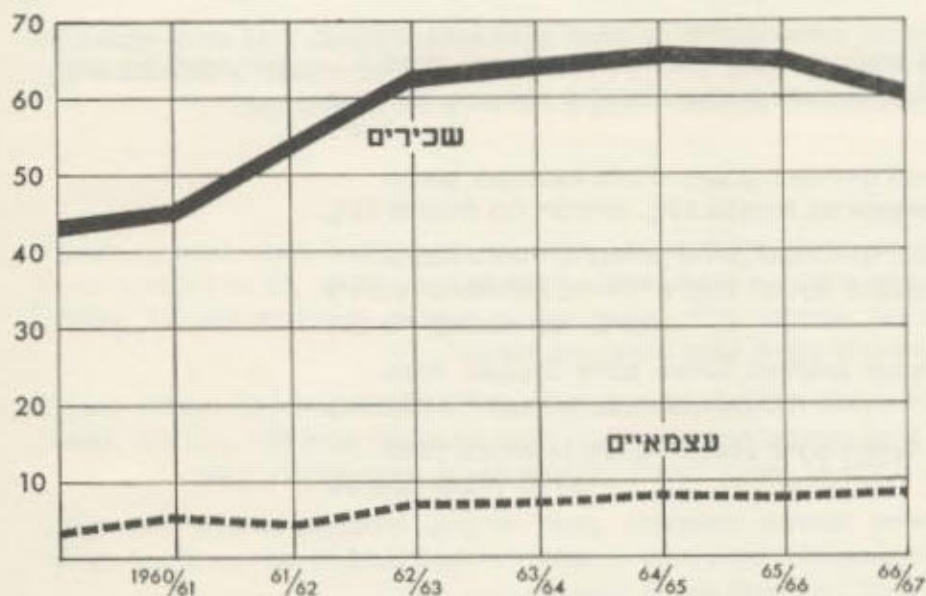
מן הראוי לציין את הגידול בהוצאות הריפוי לנפגעי עבודה, אשר הגיעו ל-11 מיליון בשנת 1966/67 לעומת 9.8 מיליון לירות בשנה הקודמת. גידול נוסף צפוי בענף, אם יאושר תיקון החוק אשר יגדיל את קיצבת הנכים שנפגעו לפני שנים מספר ואשר מקבלים היום קיצבת נכות לפי השכר שהיה קיים בעת פגיעתם.

מספר התאונות שאושרו במוסד לביטוח לאומי 1961/62 — 1966/67

השנה	1961/62	1962/63	1963/64	1964/65	1965/66	1966/67
מספר התאונות שאושרו	52,359	65,528	66,770	67,342	66,578	59,758

תביעות לדמי פגיעה ששולמו, שכירים ועצמאיים

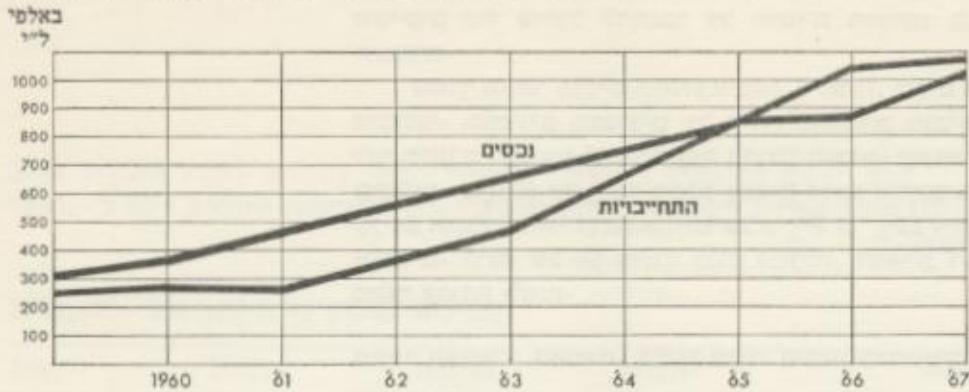
אלפי ל"י

אקטואר המוסד ציין שחלה הרעה של המצב האקטוארי של ביטוח נפגעי עבודה (שכירים) אשר הגיע בשנה זו לגרעון, אשר יתכן והיה גדול יותר לולא המיתון הכלכלי. אם תבוצע התוכנית להגדלת קיצבאות נכות ותלויים משנים קודמות, תתור

סך מעמסה כספית רצינית לענף והגרעון יעלה בבת אחת בשיעור של יותר מ-6 מיליון לירות. המצב הכספי של ביטוח נפגעי עבודה עצמאיים הורע אף הוא במידה ניכרת מאותן הסיבות שהוזכרו לעיל וגם הוא נמצא על סף הגרעון.

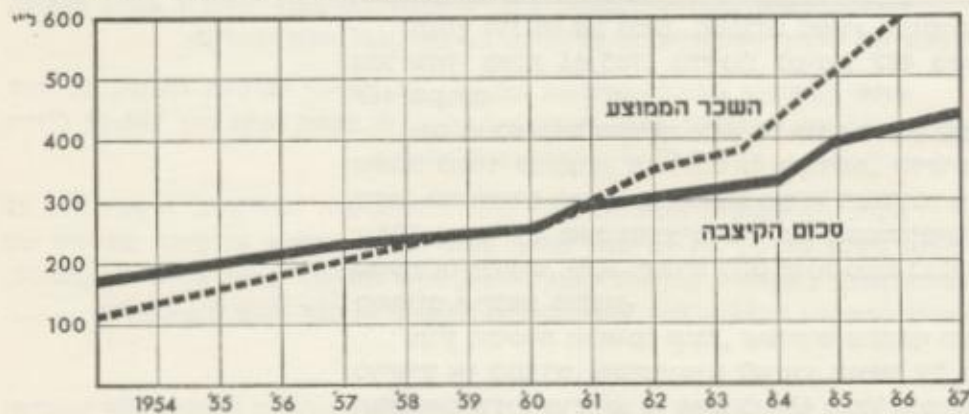
נכסים והתחייבויות בענף נפגעי עבודה (שכירים)

במרס 1966/67 שולמו 3,066 גימלאות נכות לשכירים. מבין גימלאות אלה היו 2,103 קיצבאות נכות תמידיות, ו-812 קיצבאות זמניות. 151 גימלאות הוענקו בצורת מענק חד-פעמי. הנתונים על הרכב הנכסים התמידיים, לפי אחוזי הנכות, אשר נפגעו בשנת 1965/66 מראה כי, ירד במקצת שיעור המקרים שבהם היה אחוז הנכות למעלה מ-25. אם ב-1964/65 הגיע שיעור זה ל-14.8%, הרי בשנת 1965/66 ירד לכדי 11.7% מכלל מקרי הנכות.

גימלאות נכות

סכום קיצבת הנכות המכסימלית והשכר הממוצע במשק

מספר התביעות שנתקבלו מנפגעי עבודה עצמאיים עלה במקצת בשנת 1966/67, והגיע באותה שנה ל-10,081, בהשוואה ל-9,354 בשנה שלפניה. מספר התביעות שאושרו הגיע בשנת 1966/67 ל-7,757 בלבד, בשל תביעות רבות, שנדחו עקב אי תשלום דמי הביטוח במועד הקבוע בחוק.

עובדים עצמאיים

תאונות העצמאיים נבחנו גם לפי ענפי הכלכלה השונים. מסתבר כי בשנת 1965/66 קרו כ-24.5% מהתאונות בחקלאות (כולל מושבים ומושבי עולים), כ-34% בתעשייה ובמלאכה, והיתר בבניה, בתחבורה, מסחר וכספים.

התאונות לפי ענפי הכלכלה

מספר המקרים החדשים שעבורם אושרו גימלאות תלויים לשכירים ולעצמאיים ירד מ-144 בשנת 1965/66 ל-137 בשנת 1966/67. באוקטובר 1967 שולמו בסך הכל

גימלאות תלויים

2,192 קיצבאות תלויים, מהן 32% לאלמנות בלי ילדים, 53% לאלמנות עם ילדים, 3% ליתומים ו-12% להורים ולתלויים אחרים.

שיקום מקצועי

שירותי שיקום מקצועי ניתנים על-ידי המוסד לחוג מצומצם של אנשים, נפגעי עבודה שנשארו נכים. חוג זה, על אף היותו קטן בגודלו, נזקק במיוחד לשירות השיקום כדי שיוכל להתגבר על חומרת הפגיעה הגופנית, ולהקלט מחדש בחיי העבודה.

מתוך מספר הנכים המגיע ל-1,500 לשנה, באים רוב הנפגעים הנזקקים לשיקום מקצועי. הנתונים מצביעים על דירוג בחומרת הנכות גם בתוך חוג זה, והחלוקה לפי חומרת הפגיעה (המשתקפת בדרגת הנכות) משפיעה על מספר הנזקקים לשיקום מקצועי. כ-80% עד 90% מכלל הנכים דרגת נכותם היא קטנה יחסית ואינה עולה על 24 אחוזי נכות. דרגת נכותם של כ-8% עד 12% היא חמורה יותר ונעה בין 25-49 אחוזים. דרגה של 50 אחוזי נכות ומעלה, נשארת רק ל-2.5% מהנכים שהם כ-40 נפגעי עבודה לשנה.

מספר הפגיעות בעבודה, מספר מקרי הנכות לצמיתות וחלוקת הנכים לפי דרגת נכות בשנים 1960/61 — 1965/66

התקופה	מספר הפגיעות בעבודה	מספר מקרי נכות לצמיתות	הנכים לפי דרגת הנכות		
			1-9	10-24	25-49
1960/61	49,476	1,179	415	609	124
1961/62	56,073	1,353	500	675	130
1962/63	61,974	1,571	579	776	184
1963/64	64,298	1,743	591	904	206
1964/65	64,929	1,619	469	909	187
1965/66	62,223	1,522	391	952	137

מתוך חוג זה של נכים, מטפלים פקידי השיקום של המוסד בכ-1,000 מקרים בכל שנה. בשנת 1965/66 נתקבלו לטיפול 497 מקרים ובשנת 1966/67 נתקבלו 467 מקרים.

אם כי לשיקום מקצועי זכאי כל עובד שנפגע בעבודה, ואשר עקב הפגיעה אינו מסוגל לחזור למקצועו או לעבודתו הקודמת, ואינו בעל מקצוע מתאים אחר, הרי בקרב רוב הנכים הנמצאים בטיפול פקידי השיקום, כ-55% הם בעלי דרגות 25% עד 100% נכות. עם זאת נמצאים בין חוג המשתקמים, נפגעי עבודה שדרגת נכותם נמוכה או נפגעים, שלא נשארה להם דרגת נכות בכלל, אולם אופי פגיעתם הוא כזה המחייב החלפת מקצוע.

חוק הביטוח הלאומי קובע, ששיקום מקצועי יוענק לנזקקים בדרך של הכשרה לעיסוק או לעבודה, המתאימים לכושרו הגופני של הנפגע לאחר הפגיעה. הנתונים הנמצאים בידינו מראים, כי קרוב ל-43% מכלל הנמצאים בטיפול שיקומי, משוקמים על-ידי הכשרה מקצועית. כ-39% נעזרים על ידי פקידי השיקום בהחזרה לעבודתם הקודמת או בסידור בעבודה מתאימה אחרת, וכ-22% נעזרים "בשיקום כלכלי" המתבטא בהמרת קיצבתם לתשלום חד פעמי, או בתשלום מפרעות ומתן הלוואות. לאור הבעיות האישיות הכרוכות בשלבו השונים של תהליך השיקום, ראוייה לציון העובדה שכ-90% מבין הנפגעים, המופנים להכשרה מקצועית, מסיימים בהצלחה שלב זה של השיקום. הסיבה לנשירתם של 10% הנותרים נעוצה לעתים קרובות באפשרות, למצוא דרך אחרת להסתדר בחיים, בחוסר התאמה אישית או בחוסר יכולת להסתגל למשטר של לימודים. ישנם גם מקרים בהם מונעים קשיים בבריאות הנפגע את אפשרות המשכת הקורס.

ההוצאות לשיקומם של נפגעים שכירים הסתכמו בשנת 1966/67 בסך 279,692 ל"י. ההוצאה הממוצעת לנפגע שסיים הכשרה מקצועית בשנת 1966/67 הסתכמה בסך — 1,900 ל"י.

ביטוח אימהות

מענק לידה

עקב העליה בהוצאות האישפוז ובמחירי הציוד לתינוק, הוגדל באפריל 1966 סכום מענק הלידה ל-280 ל"י, מהם 200 ל"י נועדו לאישפוז היולדת ו-80 ל"י לציוד לנולד.

תביעות למענק לידה 1963/64 — 1966/67

השנה	1963/64	1964/65	1965/66	1966/67
נתקבלו	59,778	63,313	66,515	67,109
אושרו *	55,162	57,859	60,767	61,359
נדחו	33	65	40	48

* בסעיף זה אינם נכללים המקרים בהם שולמו רק דמי האישפוז או רק דמי הציוד לנולד.

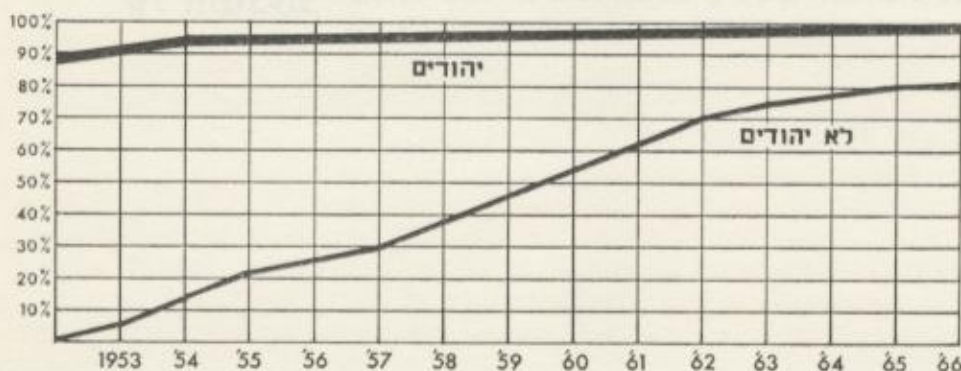
שיעור הלידה בבתי החולים

תשלום מענק הלידה, המתנה את ההענקה באישפוז היולדת בבית חולים, העלה את שיעור הלידות בבתי החולים, במיוחד אצל הלא יהודים.

מתוך הנתונים שריכזה מחלקת המחקר של המוסד לביטוח לאומי, על יסוד מספרי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מתברר, כי בשנת 1966 היו 51,987 לידות של יהודיות — ומהן 99.9% היו לידות בבתי-חולים.

בקרב האוכלוסיה הלא יהודית, כולל האוכלוסיה הבדואית, נרשמו 15,160 לידות בשנת 1966; 84.1% מהן אירעו בבתי-חולים. שיעור זה בולט במיוחד אם נשווה אותו לתקופות קודמות: כך, למשל, היה השיעור בשנת 1965 רק 60.6%, ואילו בראשית 1954 — לפני קום הביטוח הלאומי — הוא הגיע ל-5% בלבד.

אחוז לידות חי בבתי חולים כאחוז מכלל הלידות (יהודים ולא יהודים)

ההוצאה למענקי לידה

בעקבות העלאת מענק הלידה, גדלה גם ההוצאה הכספית למענקי לידה: מ-16.1 מיליון לירות בשנת 1965/66 — ל-17.8 מיליון לירות בשנת 1966/67. מאז שנת 1954/55 שילם המוסד סך של 99.9 מיליון לירות כמענקי לידה. עוד 1.2 מיליון לירות הוצאו בשנים אלה להסעת יולדות לבתי החולים באמבולנסים של "מגן דוד אדום".

סכומי גימלאות אימהות ששולמו בשנים 1963/64 — 1966/67 (באלפי לירות)

סך-הכל 1954/55- 1966/67	1966/67	1965/66	1964/65	1963/64	הגימלה
170,954	31,158	27,152	22,880	19,179	סך-הכל
99,932	17,804	16,109	14,114	11,964	מענקי לידה
69,751	13,123	10,887	8,615	7,088	דמי לידה
1,271	231	156	151	127	הסעת יולדות

מספר התביעות לדמי לידה שאושרו בשנת 1966/67 הגיע ל-18,008 מקרים בהשוואה ל-17,258 בשנה שלפני כן.

דמי לידה

430 תביעות נדחו בשנה הנדונה לעומת 438 תביעות בשנת 1965/66.

תביעות לדמי לידה 1963/64 — 1966/67

1966/67	1965/66	1964/65	1963/64	השנה
18,725	18,021	17,256	15,760	נתקבלו
18,608	17,258	16,587	14,862	אושרו
430	438	446	456	נדחו

לפי מספרים חלקיים לשנת 1965/66 היו 86% מן הנשים שקיבלו דמי לידה — עובדות שכירות, כולל חברות קיבוצים וחברות מושבים שיתופיים. 14% הנותרות היו עובדות עצמאיות, ברובן המכריע חברות מושבי עולים.

המעמד הכלכלי של התובעת

תביעות לדמי לידה והתשלום הממוצע למקרה, לפי המעמד הכלכלי של התובעת
1965/66 — 1964/65

מעמד בעבודה	1965/66 *			1964/65		
	מספר	אחוז	דמי לידה בממוצע במקרה	מספר	אחוז	דמי לידה בממוצע במקרה
כל התובעות	17,225	100.0	649.4	16,325	100.0	531.1
שכירות, סך הכל	14,823	86.0	715.3	13,871	85.0	588.4
שכירות (להוציא חברות קיבוץ ומושב שיתופי)	13,132	76.2	760.1	12,186	74.7	621.2
חברות קיבוץ ומושב שיתופי	1,691	9.8	367.3	1,685	10.3	351.4
עצמאיות, סך-הכל	2,402	14.0	239.8	2,454	15.0	207.4
עצמאיות (להוציא חברות קיבוץ, מושבי עובדים ועולים)	445	2.6	292.4	240	1.5	287.7
חברות מושבי עובדים ועולים	1,957	11.4	227.7	2,214	13.5	198.7

* נתונים חלקיים.

מכסימום דמי הלידה לשבוע החל מאפריל 1965 הוא 96.25 ל"י.

גובה דמי הלידה

גם בשנת 1965/66 חלה העלאה בדמי הלידה הממוצעים ששולמו במקרה : מ-1.531 ל"י בשנת 1964/65 ל-1.649.4 ל"י בשנת 1961/62, דהיינו עליה ב-22% לערך. ב-1965/66 היה הבדל ניכר בדמי הלידה הממוצעים ששולמו לשכירות (715 ל"י), לבין דמי הלידה הממוצעים ששולמו לעצמאיות (240 ל"י), וזאת בשל הבסיס לתשלום דמי הביטוח על ידי העצמאיות.

בשנת 1966/67 שילם המוסד כדמי לידה סך של 13.1 מיליון לירות, בהשוואה ל-10.9 מיליון לירות בשנה שלפניה. במשך השנים 1954/55-1966/67 הוצא לדמי לידה סכום של למעלה מ-69.7 מיליון לירות.

ההוצאה לדמי לידה

ביטוח משפחות

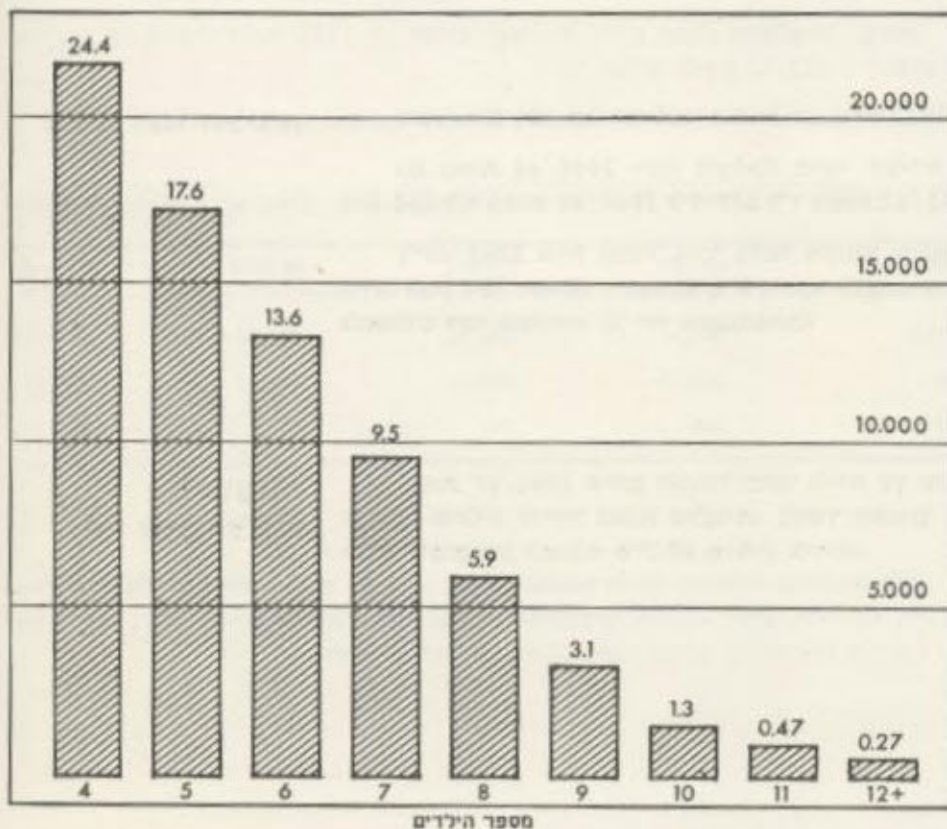
מרביות ילדים

החל במרס 1967 הועלתה הקיצבה המשפחתית לילד והועמדה על 12.50 לירות לחודש לילד הרביעי (במקום 11.50 לירות), ל-13.75 לירות לילד החמישי, ל-15.00 לירות לילד הששי, ל-16.25 לירות לילד השביעי, ול-17.50 לירות לילד השמיני ולכל ילד נוסף.

מקבלי הקיצבה לפי גודל המשפחה. באפריל 1966 קיבלו 70,700 משפחות מרביות ילדים קיצבה משפחתית. באפריל 1967 גדל המספר ב-6,000 קיצבאות לערך, ומספר מקבלי הקיצבה המשפחתית הגיע ל-76,522 משפחות, עבור 203,600 ילדים בקירוב.

מרבית המשפחות מרביות הילדים (73%) היו בנות 4-6 ילדים, כ-13% היו משפחות שלהן 7 ילדים, ולעוד 14% היו 8 ילדים ויותר (כ-11,150 משפחות).

מקבלי קיצבאות משפחתיות (באלפים), לפי מספר הילדים במשפחה (אפריל 1967)

מקבלי הקיצבאות לפי סוג המבוטח ולפי ארצות המוצא. הנתונים הסטטיסטיים, שהיו בידי המוסד באוקטובר 1966, הראו כי 70% לערך מבין מקבלי הקיצבה היו שכירים בעת הגשת התביעה, כ-23% עצמאיים (כולל חברי מושבי עולים) ו-7% מבוטחים אחרים.

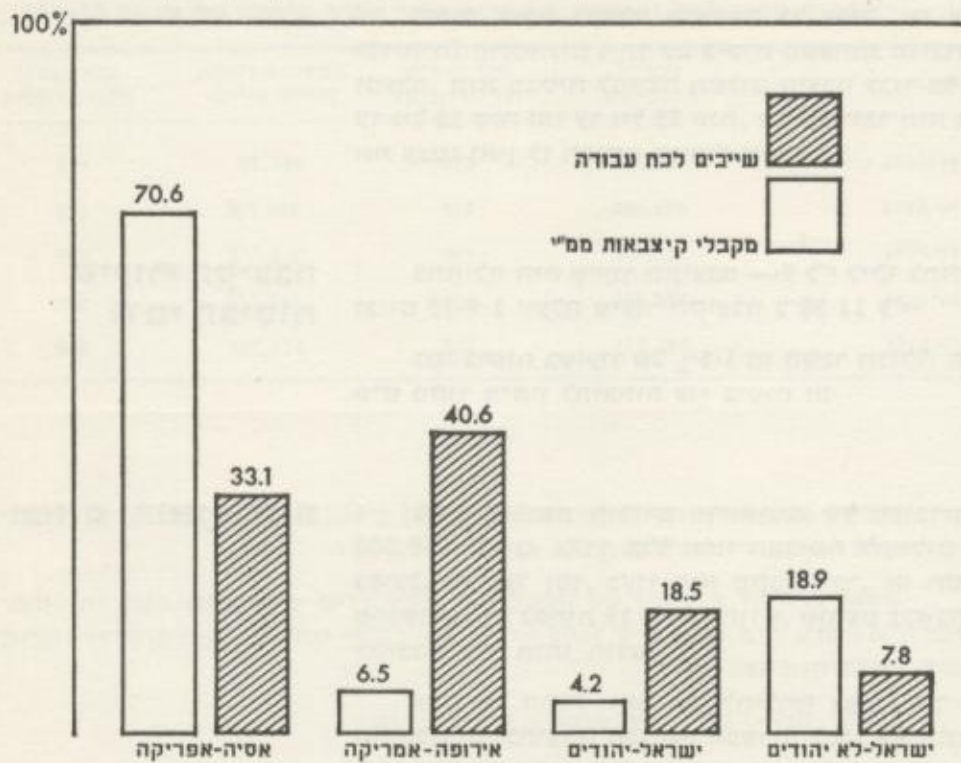
גובה הקיצבה

סוג המבוטח וארץ המוצא

המיון לפי ארצות המוצא מראה אף הוא כי מרביתם של מקבלי הקיצבה היו מבין השכבות מעוטות האמצעים — מאסיה ומאפריקה. מבין כלל מקבלי הקיצבאות ב-1966/67 היה מוצאם של 71% מאפריקה ואסיה, שעה ששיעור יוצאי אירופה הגיע לכדי 6% בלבד. כ-23% מבין מקבלי הקיצבאות היו ילידי ישראל, ומהם 19% לא יהודים ו-4% יהודים.

מקבלי הקיצבאות לפי סניפי המוסד. גם באפריל 1967, בדומה לשנה שעברה, עמד סניף רחובות במקום הראשון לפי מספר מקבלי הקיצבאות (9,605 מקבלי קיצבאות שהם כ-13% מתוך כלל מקבלי הקיצבאות); אחריו בא סניף ירושלים (8,059); במקום השלישי — סניף באר-שבע (6,825) ואחרי כן נצרת (6,802) וחيفا (5,779 מקבלי קיצבאות).

אחוז יוצאי ארצות שונות בין השייכים לכוח עבודה ובין מקבלי קיצבאות ממ"י

במשך שנת 1966/67 שילם המוסד למשפחות מרובות ילדים סך של 31.4 מיליון לירות, בהשוואה ל-22.7 מיליון ל"י בשנת 1965/66 ו-16.6 מיליון ל"י בשנת 1964/65.

ההוצאה הכספית

בסך הכל הוציא, איפוא, המוסד, מאז הפעלת ביטוח משפחות מרובות ילדים ועד סוף מרס 1967, סך של כ-113 מיליון לירות לענף זה.

ביטוח ילדי עובדים

ביום 1-8-1965 נכנס לתוקפו ענף ביטוח חדש — ביטוח ילדי עובדים.

הנהגת ביטוח זה במסגרת הביטוח הלאומי, נתאפשרה הודות למציאות, שהיתה קיימת כבר במשך שנים קודם לכן בתוקף חוזה עבודה והסכמים קולקטיביים, אשר לפיהם היה העובד זכאי לתוספת בעד ילדים על חשבון מעבידו. אולם חוזים אלה לא הקיפו את כל העובדים ושיעורי התוספת לא היו אחידים.

לפיכך צפנה שיטה זו בחובה הפליה לא רק לגבי העובדים, אלא גם המעסיקים.

החוק מזכה בקבלת הקיצבה כל עובד, או עובדת, בגין כל אחד משלושת ילדיו(ה) הראשונים ויחד עם ביטוח משפחות מרובות ילדים, החל מן הילד הרביעי ומעלה, הוא מבטיח למעשה תשלום קיצבה עבור כל אחד מילדי העובדים השכירים עד גיל 18 שנה (או עד גיל 25 שנה, אם המדובר הוא בילד לקוי, שאינו מסוגל לכלכל את עצמו ואין לו הכנסה ממקור אחר).

בתחילה היה שיעור הקיצבה — 9 ל"י לילד לחודש, החל ביום 1-8-66 — 10 ל"י וביום 1-4-68 יועלה שיעור הקיצבה ל-12-50 ל"י.

דמי ביטוח בשיעור של 1-8% מן השכר הכולל, המשתלמים ע"י המעסיק, משמ"שים מקור מימון להוצאות ענף ביטוח זה.

שיעורי הקיצבה ודמי הביטוח

מספר שלושת הילדים הראשונים של העובדים השכירים נאמד ב-600,000-650,000 ילדים. בדרך כלל זכאי המבוטח לתשלום הקיצבה רק עבור ימי עבודה בפועל, או בעד זמן, בעדו הוא מקבל שכר, או תשלום אחר ממעבידו, אולם גם מחוסר עבודה לפחות 15 ימים בחודש, שנרשם בלשכת העבודה כדורש עבודה — זכאי לקיצבה בעד אותו חודש.

ערכו של החוק אינו נתון לחילוקי דעות; אך כל עוד אין הוא מקיף את כל האוכלוסיה וכתוצאה מכך אין אפשרות לבצע את התשלום באמצעות המוסד לביטוח לאומי, קיים חשש מבוסס, שעובדים ארעיים ועובדים במקומות עבודה נידחים לא תמיד יודעים על החוק ולא תמיד נהנים מפרייו.

טובת הענין מחייבת את הרחבת הביטוח החל מן הילד הראשון על כל האוכלוסיה.

פתרון הבעיה טמון בפתרון מקורות המימון, הדרושים לכך.

זכאים ותנאי זכאות

גביית דמי ביטוח

בשנת 1966/67 גבה המוסד סכום של כ-324 מיליון לירות שהוא גבוה ב-24% מהסכום שנגבה בשנת 1965/66. אם נביא בחשבון את הגבייה הריאלית, דהיינו, לאחר ניכוי עליית מדד המחירים לצרכן באותה תקופה, נמצא כי שיעור הגידול היה 16%.

הנתונים הם כדלקמן:

הגבייה המוחלטת והגבייה הריאלית (לפי הערך היחסי של הכסף 1955/56)

השנה	הגבייה המוחלטת	מדד הגידול 1955/56=100	הגבייה הריאלית (באלפי לירות)	מדד הגידול 1955/56=100
1962/63	141,360	378	98,446	264
1963/64	156,623	419	103,245	276
1964/65	174,712	467	109,537	293
1965/66	260,337	696	150,745	403
1966/67	323,786	866	175,114	468

מעבידים

הגבייה ממעבידים הסתכמה בשנת 1966/67 ב-289 מיליון לירות בערך, בהשוואה ל-229 מיליון ל"י בשנת 1965/66 ז"א גידול ב-26%.

מספר כרטיסי החשבון של המעבידים (למעבידים מסויימים יתכן ויש יותר מכרטיס אחד), היה לסוף מרס 1967 — 40,300. בנוסף לכך ישנם עוד כרטיסי עקרות בית המעסיקות עוזרות.

המוסד מבחין בין שלוש קבוצות של מעבידים:

מעבידים גדולים (המעסיקים 25 עובדים ויותר)

מעבידים בינוניים (המעסיקים 6-24 עובדים)

מעבידים קטנים (המעסיקים 1-5 עובדים)

מענין לציון כי אצל המפעלים הגדולים שהיוו רק 11% מכלל המעבידים, היה 83% מכלל פוטנציאל הגבייה. ואילו אצל המעבידים הקטנים שהיוו 68% מס"ה המפעלים היה 6% מפוטנציאל הגבייה.

יתרת החוב של המעבידים הגיעה בסוף מרס 1967 ל-3.8 מיליון ל"י שהיוו כ-0.37 חדשי פוטנציאל של גבייה.

רצוי להוסיף כי במשך השנים האחרונות היתה בדרך כלל ירידה ניכרת בשיעור החוב בחדשי פוטנציאל. רק בשנת 1966/67 גדל במקצת שיעור החוב בעקבות המצב הכלכלי במשק. מ-1.8 חוב בחדשי פוטנציאל במרס 1959 ל-0.9 במרס 1962 ועד ל-0.34 במרס 1966.

פוטנציאל הגבייה ומספר הכרטיסים לפי גודל המפעל (31-3-67)

פוטנציאל הגבייה *		מספר כרטיסי החשבון		
באחוזים	במספרים מוחלטים (במיליוני לירות)	באחוזים	במספרים מוחלטים	
100	22.6	100	40,300	כל המפעלים
83	18.7	11	4,300	מפעלים גדולים
11	2.5	21	8,500	מפעלים בינוניים
6	1.4	68	27,500	מפעלים קטנים

* בלי פוטנציאל הגבייה מעקרות בית המעסיקות עוזרות ומלשכות עבודה.

בשנת 1966/67 גבה המוסד מהלא שכירים כ-35 מיליון ל"י בהשוואה ל-32 מיליון ל"י לערך בשנת 1965/66, דהיינו גידול של 9%.

לא שכירים

מספר המבוטחים הלא שכירים בסוף מרס הסתכם ב-175,000 מהם כ-135,000 עובדים עצמאיים.

ממוצע ההכנסה לשנה לעובד עצמאי הגיע, על יסוד המקדמות לשנת 1966/67, ל-5,522 ל"י, אך הממוצע לגביית דמי ביטוח הגיע ל-4,105 ל"י בלבד בגלל "הגג" לגבייה הקיים במוסד לביטוח לאומי.

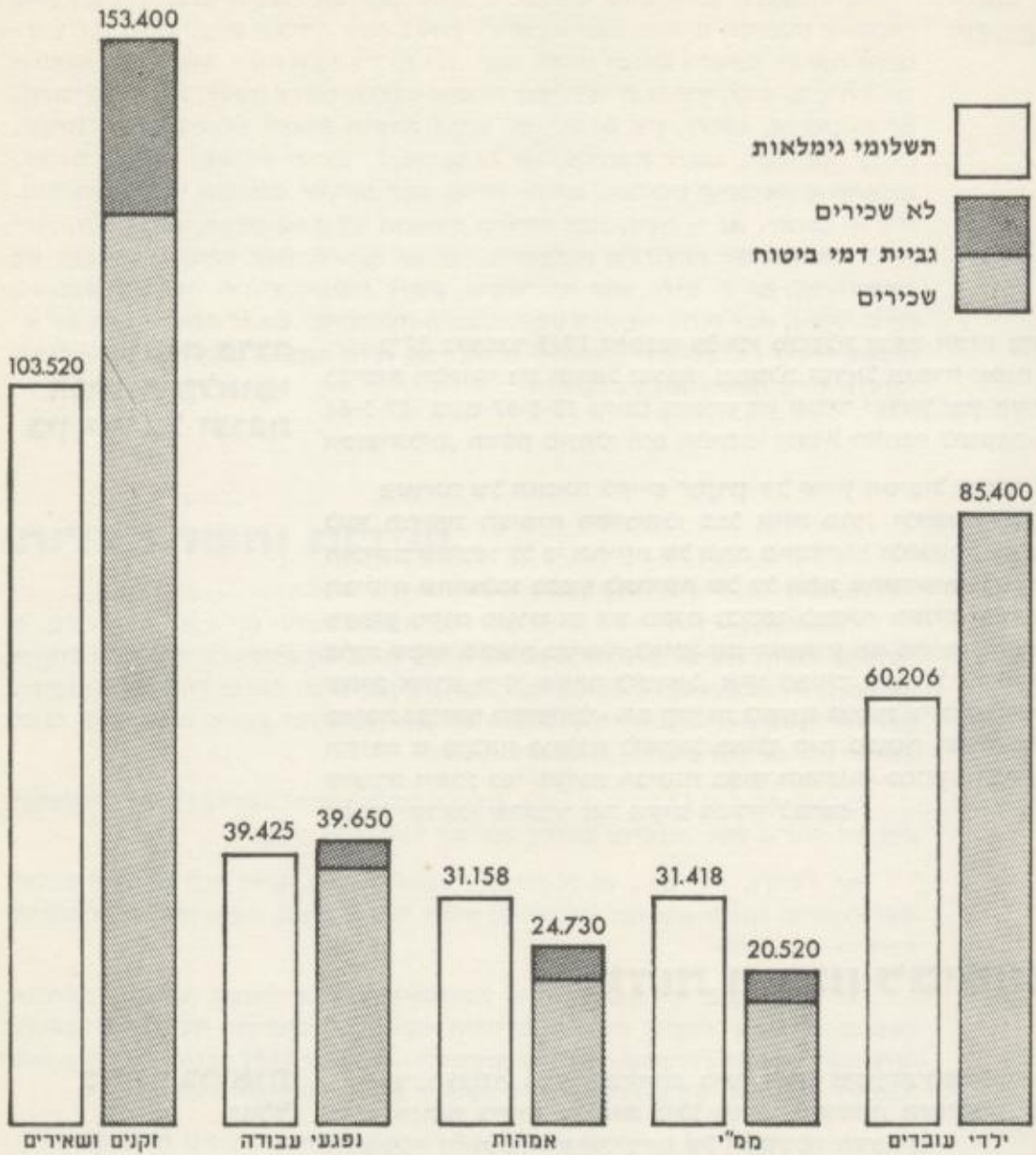
ממוצע ההכנסות לבעלי שומות בלבד הגיע בשנת 1966/67 ל-6,938 ל"י. יש לזכור שממוצעי ההכנסה של הלא שכירים עשויים להיות מוטים כלפי מטה בגלל העובדה שבחלקם מבוססים על שומות אשר נערכו ביחס להכנסות קודמות.

התפלגות הלא שכירים לפי סוג הלא שכירים וקבוצות הכנסה היא כדלקמן:

המבוטחים הלא שכירים לפי סוג הביטוח וקבוצות הכנסה ב-1966/67 (על יסוד מקדמות)

קבוצות הכנסה	סך-הכל	עובדים עצמאיים	לא שכירים ולא עצמאיים	מבוטחות ברשות	סוגים שונים
ס"ה במספרים מוחלטים	175,000	135,000	29,000	7,000	4,000
ס"ה באחוזים	100-0	100-0	100-0	100-0	100-0
360 ל"י	13-6	—	70-6	14-2	24-6
900 ל"י	9-1	7-3	16-4	1-3	16-5
901-2,000 ל"י	17-4	20-5	3-9	9-6	21-2
2,001-4,000 ל"י	19-5	20-4	4-5	70-3	17-1
4,001-6,600 ל"י	20-9	26-4	3-3	2-1	13-4
+ 6,601 ל"י	19-5	25-4	1-3	2-5	7-2

תשלומי גימלאות וגביית דמי ביטוח (באלפי לירות) 1966/67

פעולות ציבוריות

אמנות

ב־17 בדצמבר 1965 נחתמה על ידי ממשלת צרפת אמנה בדבר שמירת זכויות בביטוח הלאומי בין ישראל וצרפת. ממשלת ישראל אישרה אמנה זו בישיבתה ביום 27-3-66. ביום 25-5-67 נחתם בפאריז בין שגריר ישראל ובין השר הצרפתי לעניינים הסוציאליים, הסכם מינהלי ועם חתימתו נכנסת האמנה לתוקפה.

מטרתה של האמנה לקיים "עקרון של שוויון הטיפול באזרחים משתי המדינות לגבי תחיקת הביטוח הסוציאלי בכל אחת מהן, ולאפשר לאזרחיהן לשמור על הזכויות שנרכשו על פי תחיקה של אחת מהמדינות ולהבטיח את צירופן של תקופות הביטוח שהושלמו בכפוף לתחיקה של כל אחת מהמדינות" במקרה ורוכש הזכויות מעתיק מקום מגוריו או את מקום עבודתו למדינה השניה. פירושו של דבר שתושב צרפת שהיה מבוטח בביטוח לאומי שם המעתיק את מקומו לישראל לרגל עבודה או שהות אחרת כולל הגירה לישראל, אינו מפסיד בישראל את אותן הזכויות שרכש בצרפת בביטוח הסוציאלי. אם תקופת ביטוחו בצרפת אינה מעניקה לו עדיין זכויות, תקופה זו מובאת בחשבון בישראל כאילו היה מבוטח אצלנו וכשתגיע לו קיצבה, שיעורה ייקבע לפי תקופת הביטוח בשתי הארצות. כמובן שדבר זה חל באופן הדדי גם על ישראלי שהעביר את מקום מגוריו לצרפת.

**אמנה בדבר
הביטוח הלאומי
בין ישראל וצרפת**

ועדות ת'כנון לביטוח סוציאלי

שר העבודה ושר הבריאות מינו ועדה ציבורית-ממשלתית לגיבוש המלצות בדבר הנהגת ביטוח בריאות כולל ושלבי הגשמתו, והתואמת את קוי היסוד של הממשלה וההסכם הקואליציוני של הממשלה הנוכחית.

כיושב ראש הוועדה מונה מר אבא חושי, ראש עיריית חיפה, ומטעם המוסד השתתף בוועדה המנהל הכללי ד"ר גיורא לוטן. יתר חברי הוועדה היו: ד"ר י. ארנון, חה"כ מ. גז, ד"ר ר. גז'בין, פרופ' י. הלברכט, חה"כ ר. הקטין, ד"ר א. הראל, חה"כ מ. חזני, מר ח. לביכוכב, ד"ר ש. ניסן, חה"כ י. סרלין, חה"כ מ. עופר, ד"ר נ. פלר, ד"ר מ. א. קורץ, מר י. קנב, ד"ר נ. קפלינסקי, חה"כ ש. רוזן, חה"כ י. שערי.

הוועדה סיימה את דיוניה והצעותיה טעונים כעת אישור הממשלה.

**ביטוח בריאות
כולל**

ביטוח מפני אבטלה

שר העבודה מינה ביום 21.12.66 ועדה "לבדיקת הצעות בדבר חקיקת חוק להבטחת תעסוקה וביטוח מפני אבטלה". כיושב ראש הוועדה מונה ח"כ ברעם. נציגת המוסד לביטוח לאומי היתה הגב' חיה דורנאית. שאר חברי הוועדה היו: ח"כ מ. ביבי, ד"ר י. בן-אור, סגן המנהל הכללי, משרד הסעד, ח"כ ע. בן-פורת, מר ד. גולומב, כלכלן, ד"ר ש. דניאלי, מנהל הרשות לתכנון כלכלי, מר מ. הרניב, היועץ המשפטי, משרד העבודה, מר י. זבידוביץ, מר י. זיו-אב, המנהל הכללי, התאחדות האיכרים בישראל, מר ה. זיידל, חבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות, ח"כ א. טייאר, מר י. יודין, חבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות, מר מ. לוי, חבר ועדת התיאום של הארגונים הכלכליים, מר א. מויאל, חבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות, מר ע. מילר, אגף התקציבים, משרד האוצר, ד"ר ר. קלינוב, כלכלנית, מר ד. שטרן, חבר ועדת התיאום של הארגונים הכלכליים. מזכיר הוועדה היה מר א. הובנה, היועץ הכלכלי לשר העבודה. כיושב ראש ועדת המשנה מונה ד"ר גיורא לוטן. הוועדה טרם הגישה את המלצותיה.

ועידות והשתלמויות

המנהל הכללי ד"ר גיורא לוטן וסגן המנהל הכללי מר ראובן וולקוב השתתפו כנציגי המוסד בוועידה ה-16 של איסס"א (ארגון בינלאומי למוסדות ביטוח סוציאלי) אשר נתקיימה ב-10-20 מאי בלנינגרד בבריה"מ. במרכז דיוניה של הוועידה עמד דין וחשבון על התפתחויות ומגמות בביטוח הסוציאלי בשנים האחרונות. נציגי המוסד היו פעילים בוועדות שונות של הוועידה.

כן השתתף ד"ר גיורא לוטן כנציג ממשלת ישראל במושב הוועדה הסוציא-לית של האו"ם אשר התקיים בחודש פברואר 1968 בניו יורק.

מר יעקב רייפן, מנהל הסניף האזורי רחובות, שהה שנה באנגליה בבית-ספר לכלכלה ומדעי המדינה של אוניברסיטת לונדון, לשם השתלמות בדבר בעיות הביטוח הסוציאלי.

מר אברהם פלמון, מנהל המחלקה להדרכה וארגון ושיטות, השתתף בסמינר המוקדש לבעית השפעת מדיניות הביטוח הסוציאלי על פיתוח כלכלי וסוציאלי. הסמינר התקיים בחודשים אוקטובר — נובמבר 1967 ואורגן מטעם מינהל הבטחון הסוציאלי של ממשלת ארה"ב בשיתוף עם אוניברסיטת ויסקונסין.

ד"ר ב. נוימן, הרופא הראשי של המוסד, השתתף בכינוס ה-15 לבריאות העובד שהתקיים בחודש ספטמבר 1966 באוניברסיטת וינה ובכנס דומה בבודפשט. הכנס הוקדש לבעיות הרפואה התעשיתית וגהות של העבודה התעשיתית.

מר א. דותן, מנהל ביטוח זיקנה ושאיירים, השתתף בוועידה מטעם איסס"א בשטוקהולם שדנה בבעיות ביטוח זיקנה.

מר מיכאל רודה, מנהל סניף מחוזי בתל-אביב, השתתף מטעם מחלקה לשיתוף פעולה בינלאומי של משרד החוץ כמרצה בקורס למינהל ציבורי וממשלתי שהתקיים בטנזניה.

מחקרים

מחלקת המחקר וסטטיסטיקה של המוסד עוסקת באיסוף נתונים הדרושים לתכנון ענפי ביטוח חדשים או לשיפור ענפי ביטוח הקיימים, באיסוף נתונים סטטיסטיים על הפעולות הקיימות של המוסד ובסקרים ומחקרים הבוחנים את יעילות השירותים אותם מגיש המוסד לציבור. להלן ניתנת רשימת העבודות אשר בוצעו ומתבצעות מטעם המחלקה בשנת 1966/67.

שלב העיבוד (עד ינואר 1967)	ה נושא	
האחרון שפורסם — ינואר 1967	דו"ח סטטיסטי חודשי	כללי
בהכנה סופית	דו"ח סטטיסטי שנתי, לשנת 1965/6	
פורסם	דו"ח סטטיסטי באנגלית, סיכום נתונים שוטפים לתקופת אפריל 1965 — מרס 1966	
בהכנה סופית	סקר על דחית התביעות לקיצבאות זיקנה ושאיירים	זיקנה ושאיירים
בתיכנון	ריכוז וניתוח נתונים על מקבלי קיצבאות זר"ש באמצעות מיופה"כח	
פורסם	קובץ סטטיסטי על זקנים בישראל	
בהכנה	על ארוחות חמות לקשישים בירושלים ובאשקלון	
פורסם והוכן עידכון	ההטבות הסוציאליות מבחינה מינהלית, כלכלית-סוציאלית ודמוגרפית	
בהכנה	סקר על הטבות סוציאליות — חומר עזר למנהל המוסד ולמנהל מחלקת המחקר, במחקרם עם מינהל הסעד של ארה"ב	
מוכן לפרסום	סטטיסטיקות על ועדות רפואיות לענין נפגעי עבודה	פגיעות בעבודה
יפורסם בתוך מאמר כולל	השוואת תכיפות וחומרה בארצות שונות	
פורסם	סטטיסטיקות על פעולת מדור השיקום	שיקום
הוכן לראיון בשדה	מעקב אחר נפגעים שקיצבתם הומרה במענק	
בתיכנון	הוצאות על שיקום מקצועי של נכי נפגעי עבודה, לצרכים אקטואריים	
בתיכנון מוקדם	הפסקות טיפול בשיקום	

	סקר הזקוקים לשיקום — חומר עזר למחקר שנערך ע"י מנהל מחלקת המחקר ומנהלת מדור השיקום, בשיתוף עם מינהל השיקום בארצות-הברית	
בביצוע		
בהכנה	סקר על תנאי החיים של משפחות מרובות ילדים	משפחות מרובות ילדים ומשפחות בכלל
הוכן	אומדנים לאפשרות של ביטוח ילד שלישי לעצמאיים	
בביצוע	מספר הילדים של שכירים במפעלים עם 25 עובדים ויותר לפי גודל המפעל והענף הכלכלי	
הוכן	סקר על סוגי המשרתים ואומדנים להוצאה לפי אפשרויות שונות של תגמולים	קרון השוואה למשרתים במילואים
הוכן	סטודנטים המשרתים במילואים	
פורסם באופן פנימי	אומדנים לגבייה משכירים ומ"לא-שכירים"	גבייה ומבוטחים
הוכן	אומדנים לגבייה למקרה של שינויים ב"מכסימום"	
בביצוע	פעולות ההוצאה לפועל	
בביצוע	פעולות הגובים של המוסד ושל מס הכנסה	
בהכנה סופית	אומדן מבוטחים במוסד	
בביצוע	מפקד מבוטחים לא-שכירים 1966 — מבוטחים, בסיס לגבייה וחוב	
פורסם	בדיקת החוב הלא-ריאלי אצל לא-שכירים, חוב ופוטנציאל של המעבידים	
הוכן	חישובים להפעלת תקנה 6 הקיימת והמתקנת	
מוכן לפרסום	סטטיסטיקה משפטית	שונות
הוכן	תאונות דרכים וכלי רכב	
בהכנה	העובדים השכירים לפי מין, גיל והתפלגות ההכנסה	
בהכנה	כלל המבוטחים לפי גיל ומין	
הוכן	היעדרות ואיחורים של עובדי המשרד הראשי	

עבודות בשיתוף עם מוסדות וועדות בארץ

פורסם	מדדי שכר ותעסוקה, על יסוד נתוני הביטוח הלאומי (בשיתוף עם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה)
בהכנה	בטחון סוציאלי, עידכון נתונים (בשיתוף עם המכון למחקר כלכלי וסוציאלי של הסתדרות העובדים הכללית)
הוכן	ריכוז נתונים דמוגרפיים ועל תעסוקת זקנים — לוועדה הממשלתית לעניני קשישים
הוכן	ריכוז נתונים בקשר לגיל פרישה — לוועדה ההסתדרותית על גיל הפרישה

קשרים עם מוסדות בחוץ לארץ

הועבר לחו"ל	חומר למשרד העבודה הבין-לאומי על מינימום סטנדרד בענפי ביטוח בישראל
הועבר לחו"ל	ביטוח סוציאלי לעובדי ציבור
בהכנה	הוצאה לביטוח סוציאלי בישראל 1964 — 1965

מחקר על "בעיות פרישה מחיי העבודה" — המוסד לביטוח לאומי התקשר בהסכם עם ד"ר יואל שן, פסיכולוג ראשי של בית הספר לרפואה והמחלקה לפסיכולוגיה של ההסתדרות המדיצינית הדסה בירושלים, בדבר עריכת מחקר מקיף על הנושא: השפעת גורמים פסיכולוגיים בגיל העמידה על הגישה לפרישה מחיי העבודה.

סיוע ארה"ב בעריכת מחקר

המינהל לעבודה סוציאלית במיניסטרוון הבריאות, החינוך והסעד של ממשלת ארצות-הברית אישר באחרונה סך 105 אלף ל"י למוסד לביטוח לאומי לצורך עריכת מחקר על הנושא: הטבות נוספות למקבלי קיצבת זיקנה ושאיורים בעלי אמצעים מוגבלים במסגרת הביטוח הלאומי.

ענין מחקר זה הועלה ע"י ד"ר ג. לוטן לפני השלטונות האמריקנים, עת ביקר בחודש מאי ש"ז בווינגטון. מנחה המחקר: ד"ר גיורא לוטן, המבצע הראשי: ד"ר אריה ניצן. והרי כמה ממטרות המחקר:

- (א) לברר באיזו מידה ניתן להשתמש בהודעות על מצבם הכלכלי והסוציאלי של מקבלי הקיצבה עצמם — לגבי החלטות לזכאותם להטבות נוספות, וזאת ע"י השוואת הנתונים, שנתקבלו על יסוד ביקורי בית לעומת הפרטים שנמסרו קודם לכן בתביעותיהם של מקבלי הקיצבה.
- (ב) לבדוק אם רובם המכריע של הזכאים להטבות סוציאליות אמנם הגישו תביעות לקבלת ההטבה ובהזדמנות זו לברר יעילותם של דרכי התקשורת, כדי לוודא עד כמה מגיעות אליהם הידיעות בדבר זכאותם.
- (ג) לברר באיזו מידה נהנים הזקנים מהשירותים לטיפול רפואי וכן לעמוד על תנאי חייהם האחרים של הנזרכים ביותר מבין מקבלי קיצבת הזיקנה והשאיורים.

מנגנון המוסד

היקף המנגנון

בשנת 1966/67 מנה מנגנון המוסד (לפי התקן) 1,077 עובדים קבועים, בהשוואה ל-1,021 עובדים בשנה שלפניה. במספר העובדים חל, איפוא, גידול בשיעור של 5%.

הוצאות המינהליות

ההוצאות המינהליות של המוסד הגיעו בשנת 1966/67 ל-13.4 מיליון לירות, בהשוואה ל-13.6 מיליון בשנת 1965/66. ההוצאה המינהלית היתה בשנת 1966/67 4.1% ביחס לגבייה, שיעור שאינו גבוה, יחסית; במשך כל שנות קיומו של המוסד נע שיעור זה בין 4.1% ל-5.2%.

הגבייה וההוצאות המינהליות 1962/63 — 1966/67

1966/67	1965/66	1964/65	1963/64	1962/63	
323.8	260.3	174.7	156.6	141.4	הגבייה (במיליוני לירות)
13.4	13.6	8.9	7.2	6.4	הוצאות מינהליות (במיליוני ל"י)
4.1	5.2	5.1	4.6	4.5	אחוז ההוצאות המינהליות מן הגבייה

מספר העובדים לפי התקן, 1960/61 — 1966/67

1966/67	1965/66	1964/65	1963/64	1962/63	1961/62	1960/61	
1,077	1,021	968	875	847	828	786	מספר העובדים לפי התקן
							הגידול באחוזים
5	5	11	3	2	5	10	לגבי השנה הקודמת

בשנת 1967/68 חלה ירידה במספר העובדים בכל המוסד ב-0.4% לעומת השנה הקודמת.

דין וחשבון אקטואר המוסד

קרנות הביטוח

בין כל סעיפי המאזן, קרנות הביטוח הן הסעיפים היחידים שחושבו על ידי המחלקה האקטוארית ועל אחריותו הבלעדית של אקטואר המוסד. קרנות אלה הן אומדני התחייבויות של ענפי הביטוח בסוף שנת הכספים כלפי הזכאים ביום זה, או כלפי אלה שיתגלו בדיעבד כזכאים ביום זה לגימלאות.

הבסיסים הטכניים

כמו אשתקד, כן גם השתא, שער הריבית לחישוב הקרנות של גימלאות ארוכות מועד הוא 5% ולוחות החיים הם הלוחות שפורסמו בק"ת 874. בימים אלה, הולכת ונגמרת, במחלקה האקטוארית, עבודת העריכה של לוחות חיים חדשים המבוססים על הנסיון הסטטיסטי של שנות ה-60, וכבר השתמשנו בהם בהנהגת "גורמי עידכון" מדויקים יותר מאשר אשתקד, הנותנים תוספות לקרנות בשיעורים הבאים: 4½% — לקרן קיצבאות זיקנה, 3% — לקרן קיצבאות שאירים, 2¼% — לקרן לקיצבאות נכים קבועים ו-2% — לקרן לקיצבאות תלויים. אשתקד לקחנו בחשבון תוספת אחידה בשיעור 5% לכל הקרנות הנ"ל. השוני בשיעורים הנ"ל נגרם ע"י כך ששיעור השיפור בתמותה שחל במרוצת השנים שונה בגילים שונים וגם שונה בין גברים לנשים.

ההוצאות המינהליות

כמו בעבר, כלולים בקרנות הביטוח אומדנים של הוצאות מינהליות הקשורות באישור הגימלאות ובתשלומיהן; אך השתא תוספות אלה הן קטנות יותר באופן יחסי, היות והן מתבססות על ההוצאות המינהליות בשנה זו שהיו נמוכות יותר מאשר אלה דאשתקד.

ענף זיקנה ושאירים

במשך שנת הדו"ח חלה הרעה ניכרת במצב הענף זיקנה ושאירים. קרן הביטוח עלתה מ-820 מיליון לירות ל-1,106 מיליון לירות, היינו ב-286 מיליון לירות. שיעור העליה האבסלוטי ואפילו היחסי (35%) הוא כזה, שהענף טרם נתנסה בו, וזאת למרות שגורמי עידכון התמותה ושיעורי ההוצאות המינהליות שנלקחו הפעם בחשבון, קטנים מאלה של אשתקד. כתוצאה מהקטנת הגורמים האלה נתקבלה קרן שהיא קטנה עוד ב-18 מיליון לירות בערך מהקרן שהיתה מתקבלת, אילו נלקחו בחשבון הגורמים הנ"ל בשיעורים של אשתקד.

הסיבה להגדלה הפתאומית והגדולה של הקרנות נעוצה בהעלאת קיצבאות היסוד בענפי זיקנה ושאירים בשיעור 18% החל מאוקטובר 1966, וב-4% נוספים החל מ-1-7-67. העלאה זו לא היתה מלווה עד כה בהעלאה מקבילה של ההכנסות; "הגג" הנמוך יחסית של 550 ל"י שנקבע ב-1-4-65 נשאר עדיין בתקפו.

התפתחות מצב הענף

בלוח 1 דלהלן אנו מראים בטורים (1) עד (6) את התפתחות המצב האקטוארי בענף זיקנה ושאירים ב-6 השנים האחרונות.

לוח מס' 1 : ההתפתחות בענף זיקנה ושאירים

תאריך	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	31-3-62	31-3-63	31-3-64	31-3-65	31-3-66	31-3-67
	(במיליוני ל"י)					
העודף הכולל העומד לכיסוי התחייבויות הענף	273	358	448	547	687	814
קרן הביטוח = התחייבויות הענף כלפי מקבלי גימלאות בפועל	440	535	585	720	820	1,106
גרעון = קרן הביטוח פחות העודף הכולל	167	177	137	173	133	292
	(באחוזים)					
אחוז הכיסוי = העודף הכולל ביחס לקרן הביטוח	62	67	77	76	84	74

המסקנות

המצב האקטוארי של הענף הוחמר, וברור שיורע בעתיד גם מצבו הקופתי לעומת התחזיות שטרם לקחו בחשבון את הגדלת הגימלאות, אך דרושה חקירה נוספת בכדי להסיק מסקנות מפורטות יותר. רק תחזית מעודכנת משוערת למספר שנים תאפשר הערכה מבחינת קופת הענף. עם זאת ברור שהמצב "בשל" מזמן לקראת הגדלה מתקבלת על הדעת של "גג" השכר החייב בדמי ביטוח, אם רוצים למנוע או לפחות לרכך החמרה נוספת של מצב הענף זיקנה ושאירים.

ענף נפגעי עבודה — שכירים

מגמת ההרעה של המצב האקטוארי של הענף, הקיימת זה כמה שנים, שלטה גם בשנת 1966/67. העתודה בגודל כ-0.8 מיליון לירות (ב-31-3-66) פינתה את מקומה לגרעון בסך 0.2 מיליון לירות ב-31-3-67. אך נדרשות כמה מילות הסבר לתיאור המצב: למעשה צפויה היתה הרעה גדולה יותר, אך כמה גורמים השפיעו השפעה ממתנת על התהליך הנ"ל. גורם אחד הוא למעשה גורם חשבונני, היינו הקטנת גורמי עידכון התמותה ושיעורי ההוצאות המינהליות שנלקחו בחשבון השנה לעומת אלה של אשתקד. גורם אחר, שהוא גורם מהותי, הוא המיתון ששרר בכלכלת הארץ בשנת 1966/67 ושנתן את אותותיו גם בהפחתת מספר הפגיעות בעבודה באותה שנה וגרם בעקיפין להקטנת שיעור גידול הקרן בסעיפים שונים, ובסעיף "דמי פגיעה" הביא אפילו להקטנה אבסולוטית של קרן הביטוח (מ-1.9 מיליון ל"י ל-1.8 מיליון ל"י). נוסף לנ"ל יש לציין שבשנה זאת אמדנו בפעם הראשונה קרנות ביטוח בסעיפים של "הוצאות ריפוי" ו"שיקום מקצועי" של נפגעי עבודה. על הנחיצות של חישוב קרנות בסעיפים אלה עמדנו עוד אשתקד. ברור איפוא שאילו היינו מוסיפים אשתקד לקרנות הביטוח סכומים בסדר גודל דומה, הרי כבר אז היה המאזן מראה גרעון אקטוארי.

עם זאת יש להוסיף שכאשר תיכנס לתקפה ההעלאה — הנדונה כעת ברשויות המוסד — של קיצבאות תלויים ונכים קבועים (מדרגת נכות של 50% ומעלה), שנועדה להדביק באופן חלקי את הפיגור היחסי שחל בגודל הקיצבאות הצמודות למדד תוספת היוקר בלבד, לעומת עלית רמת השכר לאחר תאריך הפגיעה — תתווסף מעמסה רצינית, והגרעון יעלה בבת אחת בשיעור של יותר מ-6 מיליון לירות.

לוח 2 דלהלן מתאר את ההתפתחות עתודות הענף החל משנת 1961/62 והתחל-פותן בגרעון בשנת הדו"ח.

לוח מס' 2 : ההתפתחות בענף נפגעי עבודה — שכירים

שנת כספים	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	1961/62	1962/63	1963/64	1964/65	1965/66	1966/67
העתודה (+) או הגרעון (-) בסוף שנת הכספים	21.2	18.5	15.3	5.3	0.8	-0.2
תקבולי דמי ביטוח	20.5	23.0	26.2	29.5	36.2	36.5
תשלומי גימלאות	14.3	16.8	20.1	23.7	30.0	34.7
העתודה (+) או הגרעון (-) ב-% מתקבולי דמי ביטוח	103	80	59	18	2	-1
העתודה (+) או הגרעון (-) ב-% מתשלומי גימלאות	148	110	76	22	3	-1

הערות: האחוזים חושבו על יסוד המספרים המדויקים ולכן לא תמיד הם מתקבלים מהמספרים בלוח שעוגלו למיליוני לירות.

הסיבות למגמת ההרעה של הענף

חקירה מיוחדת שנעשתה על ידינו בשנה שחלפה - העלתה שבמרוצת השנים ירד השיעור הממוצע של דמי הביטוח (מחושב באחוזים מהשכר החייב בדמי ביטוח) בהתמדה וברציפות מ-1.35% (בערך) בשנת 1954 ל-1.08% בשנת 1965/66, היינו ירידה ב-20%. ירידה זאת נגרמה ע"י הקלות שונות שנעשו בסעיפי סיכון שונים מדי פעם בפעם וגם ע"י השפעת תקנה 6 לתקנות בדבר ביטוח מפני פגיעה בעבודה. סיבה שניה היא הגדלה מתמדת של זכויות הנפגעים, כגון מתן קיצבאות נכות מיוחדות, מענקי נכות מיוחדים, המרה לקיצבאות בדרגות 25% עד 49% ע"י היוון אקטוארי ועוד.

ענף נפגעי עבודה — עצמאיים

הדברים האמורים לעיל ביחס למצב ענף השכירים חלים באופן כללי גם על ענף העצמאיים. העתודה בשיעור של 2-3 מיליון לירות, שהיתה קיימת ב-31.3.66, נעלמה כמעט כליל במשך שנת 1966/67.

לוח מס' 3 : ההתפתחות בענף נפגעי עבודה — עצמאיים

שנת כספים	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	1961/62	1962/63	1963/64	1964/65	1965/66	1966/67
העתודה בסוף שנת הכספים	5.6	5.7	5.5	4.6	2.3	0.2
תקבולי דמי ביטוח	2.1	2.2	2.3	2.5	2.9	3.1
תשלומי גימלאות	1.1	1.4	1.9	2.2	2.9	3.7
העתודה ב-% מתקבולי דמי ביטוח	264	258	233	181	81	6
העתודה ב-% מתשלומי גימלאות	495	406	287	204	82	5

הערות: ראה הערה ללוח מס' 2.

גם הסיבות למצב שהתהווה, דומות לאלה שבענף השכירים: הסיבה העיקרית היא הורדת שיעור דמי הביטוח מ-1% בשנת 1957/58 עד 0.5% מ-1.4.1962.

* ראה: 'על בעיית איזון המצב האקטוארי של ענף ביטוח נפגעי עבודה — שכירים', דצמבר 1966.

ענף אימהות

בדו"ח האקטוארי לשנת 1965/66 ציינו שההעברה של 10 מיליון ל"י מענף זיקנה ושאיירים עשויה לדחות את הגרעון בענף אימהות לשנתיים בערך. המאזן לשנת 1966/67 מאמת את תחזיתנו. העתודה ירדה מ-11.2 מיליון ל"י ב-31.3-66 ל-3.5 מיליון ל"י ב-31.3-67, ואין ספק שהמאזן ל-31.3-68 יראה גרעון בסדר גודל דומה.

לוח מס' 4 מראה את התפתחות העתודה במשך 6 השנים האחרונות :

לוח מס' 4 : ההתפתחות בענף אימהות

(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	שנת כספים
1966/67	1965/66	1964/65	1963/64	1962/63	1961/62	
		(במיליוני ל"י)				העתודה בסוף שנת הכספים
3.5	11.2	6.3	10.9	13.6	13.0	
24.7	22.8	18.5	16.6	15.1	13.0	תקבולי דמי ביטוח
31.2	27.2	22.9	19.2	14.6	10.9	תשלומי גימלאות
		(באחוזים)				העתודה ב-% מתקבולי דמי ביטוח
14	49	34	66	90	100	
11	41	28	57	93	119	העתודה ב-% מתשלומי גימלאות

ה ע ר ה : ראה הערה ללוח מס' 2.

לצערנו, גם תחזיתנו מאשתקד ביחס לענף זה מתאמתת. הירידה של העתודה באחוזים מתשלום הגימלאות נמשכה במשך שנת הדו"ח, יותר מכך : הירידה היא גם אבסולוטית. בעוד שבמשך 1965/66 עלתה העתודה מ-5.3 מיליון ל"י ל-6.8 מיליון ל"י — אף כי ירדה באופן יחסי באחוזים מתשלומי הגימלאות — הרי במשך שנת 1966/67 ירדה העתודה מ-6.8 מיליון ל"י ל-5.3 מיליון ל"י, כלומר חזרה לגודלה האבסולוטי ב-31.3-65 ; אך בעוד שאז היא היוותה קרוב לשליש מתשלומי הגימלאות (ויותר מזה ביחס לתקבולים), הרי ב-31.3-67 היא מהווה רק חלק שישי מתשלומי הגימלאות (וגם מסכום התקבולים).

אין ספק שצפויה הרעה נוספת וצעידה "בטוחה" לקראת הגרעון, אולי כבר ב-31.3-68, אך בוודאי ב-31.3-69, בפרט בהתחשב בהגדלה הנוספת של שיעורי הגימלאות שחלה ב-1.3-67.

לוח מס' 5 דלהלן מראה את התפתחות העתודות ב-6 השנים האחרונות.

לוח מס' 5 : ההתפתחות בענף משפחות מרובות ילדים

(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	שנת כספים
1966/67	1965/66	1964/65	1963/64	1962/63	1961/62	
		(במיליוני ל"י)				העתודה בסוף שנת הכספים
5.3	6.8	5.3	7.0	5.7	4.0	
30.9	24.0	15.4	13.8	12.7	11.0	תקבולים מדמי ביטוח בתוספת
31.4	22.7	16.6	12.1	10.9	8.7	הקצבת האוצר
		(באחוזים)				תשלומי גימלאות
17	28	35	51	45	36	העתודה ב-% מהתקבולים הנ"ל
17	30	32	58	53	46	העתודה ב-% מתשלומי גימלאות

ה ע ר ה : ראה הערה ללוח מס' 2.

ענף משפחות מרובות ילדים

ענף ביטוח ילדי עובדים

כפי שמראה לוח מס' 6 דלהלן מצב הענף משביע רצון בהחלט. העתודה עלתה במשך שנת הדו"ח מ-12.3 מיליון ל"י ב-31.3-66 ל-35.2 מיליון ל"י ב-31.3-67, כלומר כמעט פי שלושה. העליה היחסית (באחוזים מתקבולי דמי ביטוח ומתשלומי גימל-אות) היא פחות מרשימה: מ-30% עד 41% (מהתקבולים) ומ-41% עד 58% (מהגימלאות). אך ברור שמצבו האקטוארי של הענף הוא איתן. ניתן לקבוע שענף זה מהווה מבחינה אקטוארית "קרן האור" היחידה בין כל ענפי המוסד, הנמצאים כבר בגרעון או הצועדים לקראתו. והרי הלוח שהזכרנו לעיל:

לוח מס' 6: המצב בענף ביטוח ילדי עובדים

1966/67	1965/66	שנת כספים
(במיליוני ל"י)		
35.2	12.3	העתודה בסוף שנת הכספים
85.4	41.2	תקבולים מדמי ביטוח
60.2	29.8	תשלומי גימלאות
(באחוזים)		
41	30	העתודה ב-% מתקבולי דמי ביטוח
58	41	העתודה ב-% מתשלומי גימלאות

הערה: ראה הערה ללוח מס' 2.

שני המדדים: (א) "מדד הקרנות", היינו מדד תוספת היוקר אשר אליו צמודות במישרין או בעקיפין הגימלאות והכנסות המוסד מדמי ביטוח, ו(ב) "מדד ההשקעות", היינו מדד המחירים לצרכן (כולל פירות וירקות), אשר אליו צמודות השקעות המוסד באוצר המדינה, היו יציבים במשך שנת הדו"ח. מדד הקרנות נשאר ללא שינוי (369.5 נק'), אך גם התנוודות במדד ההשקעות היו קלות ביותר: מ-116.7 נק' באפריל 1966 עד 118.0 נק' במרס 1967, כלומר עליה ב-1.1% בלבד (לעומת 6-9% במשך שנת 1965/66).

על שני המדדים ושער הריבית

חישוב מתאים מראה כי השיעור הממוצע של הריבית שנתקבלה ע"י המוסד בשנת 1966/67 הוא 5.4% בערך ודומה לשיעור שנתקבל בשנתיים האחרונות.

הכנסות המוסד מריבית

מצבו האקטוארי של הענף הורע כתוצאה מההעלאות של קיצבאות היסוד. חלה הגדלה ניכרת של הגרעון החלקי הרשום במאזן (ואין ספק שגדל עוד יותר הגרעון המלא שאינו נידון בדו"ח השנתי), וירד אחוז הכיסוי. מצב "קופת" הענף טעון חקירה נוספת, אך מסתבר שצפויה הרעה גם מבחינה זו. העיכוב שחל בהעלאת ה"גג" מהווה גורם רציני להחמרת מצב הענף.

סיכום ענף זיקנה ושאיירים

מצבם האקטוארי של ענפי הביטוח האחרים (להוציא ענף ילדי עובדים) המשיך להחמיר. השנה הופיע לראשונה גרעון אקטוארי במאזן ענף נפגעי עבודה — שכירים, ענף נפגעי עבודה — עצמאיים הגיע אל סף הגרעון, וענפי אימהות ומשפחות מרובות ילדים צועדים לקראתו. קיים צורך דחוף לנקוט באמצעים יעילים לשיפור מצב הענפים הנ"ל. מצבו האקטוארי של ענף ביטוח ילדי עובדים הוא איתן.

ענפים אחרים

אהרן הימל

האקטואר של המוסד

ירושלים ח' בכסלו תשכ"ח (10-12-67)

נספחים

שיעורי הגימלאות

קיצבת זיקנה ושאיירים (לחודש) כוללת תוספת יוקר (בלירות ישראליות)

החל ביום	הממד המחושב	מספר המקבלים				אלמנות	
		יחיד	שניים	שלושה	מעל שלושה	בת 40-50	מענק
1-1-65	346-3	51-95	77-95	98-70	117-75	39-00	623-35
16-4-65	346-3	51-95	77-95	98-70	117-75	39-00	1,246-70
1-1-66	369-5	55-45	83-15	105-35	125-65	41-60	1,330-20
1-10-66	369-5	65-45	98-15	124-30	148-25	49-10	1,569-65
1-7-67	369-5	68-05	102-05	129-25	154-20	51-05	1,632-45
קיצבה כוללת הטבה סוציאלית							
1-4-65	346-3	70-65	109-10	136-80	159-30	57-15	—
1-1-66	369-5	75-40	116-40	145-95	170-00	61-00	—
1-10-66	369-5	85-40	131-40	164-95	192-60	68-45	—
1-1-67	369-5	90-45	139-70	175-10	203-70	73-35	—
1-7-67	369-5	93-05	143-60	180-05	209-65	75-30	—

ה ע ר ה : הסכומים הנ"ל אינם כוללים תוספת דחיית פרישה ותוספת ותק.

קיצבה משפחתית (לחודש) (בלירות ישראליות)

החל ביום	מספר הילד				
	רביעי	חמישי	ששי	שביעי	שמיני
* 1-3-64	9-00	10-25	11-50	12-75	14-00
* 1-8-65	10-50	11-75	13-00	14-25	15-50
1-7-66	11-50	12-75	14-00	15-25	16-50
1-3-67	12-50	13-75	15-00	16-25	17-50

* לתקופה 1-8-62 - 31-7-65 נוסף לסכומים אלה מענק לחם בסך 1-50 ל"י לילד לחודש, ששולם ע"ח אוצר המדינה.

מענק לידה (בלירות ישראליות)

החל ביום	ס"ה המענק	דמי אישפוז	ציוד לנווד
1-4-64	235-00	175-00	60-00
1-4-65	256-00	181-00	75-00
1-4-66	280-00	200-00	80-00

קיצבה לילדי עובדים (בלירות ישראליות)

החל ביום	לחודש		
	1 ילד	2 ילדים	3 ילדים
1-8-65	9-00	18-00	27-00
1-8-66	10-00	20-00	30-00

קיצבת נפגעי ספר (בלירות ישראליות)

החל ביום	הגימלה ליום	הגימלה לחודש
25-2-49	4-50	135-00
1-4-59	5-70	171-00
1-4-62	6-45	193-50
1-4-64	7-50	225-00
1-4-65	9-90	297-00

מכסימום דמי פגיעה ודמי לידה (בלירות ישראליות)

החל ביום	ליום	לשבוע	לחודש	ל-12 שבועות	
				ליום	לשבוע
1-4-62	10-50	73-50	315-00	882-00	1-4-62
1-4-65	13-75	96-25	412-50	1,155-00	1-4-65

25117

הבסיס לחישוב תגמולי מלואים (בלירות ישראליות)

עצמאי		שכיר		החל ביום
מכסימום לשנה	מינימום לשנה	מכסימום לחודש	מינימום לחודש	
6,240.—	720.—	520.—	240.—	11-5-64
6,240.—	900.—	520.—	240.—	1-4-65
7,800.—	900.—	650.—	260.—	15-7-65

דמי קבורה (בלירות ישראליות)

גיל הנפטר				החל ביום
מעל 10 שנים		עד 10 שנים		
125.—	50.—	60.—	25.—	עד 1-5-64
130.—	52.—	62.—	26.—	עד 1-5-65
142.—	57.—	68.—	28.—	עד 1-5-66
151.—	60.—	73.—	30.—	עד 1-5-67

שיעורי התשלום למוסד לביטוח לאומי

שיעור התשלום לענפי הביטוח באחוזים

ס"ה	קרן השוואה	נמנעי עבודה	ביטוח ילדי עובדים	משפחות מרובות ילדים	אימהות	זיקנה ושאיירים	החל ביום
מעביד							
5-0	0-4	0-5-3	—	0-3	0-6	3-7	1-4-62
7-0	0-4	0-5-3	1-8	0-5	0-6	3-7	1-8-65
7-1*	0-5	0-5-3	1-8	0-5	0-6	3-7	1-10-67
עובד							
1-7	—	—	—	—	0-3	1-4	1-4-60
1-8	0-1	—	—	—	0-3	1-4	1-10-67
עובד עצמאי							
5-5	0-4	0-5	—	0-3	0-6	3-7	1-4-62
5-5	0-2	0-5	—	0-5	0-6	3-7	1-8-65
מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי							
4-3	—	—	—	0-3	0-3	3-7	1-4-60
4-5	—	—	—	0-5	0-3	3-7	1-8-65
מבוטח ברשות							
4-0	—	—	—	—	0-3	3-7	1-4-60

* לסך הכל יש להוסיף דמי ביטוח נמנעי עבודה לפי סעיף הסכון 3% — 0.5.

שיעורי מכסימום ומינימום לחישוב דמי הביטוח (בלירות ישראליות)

מינימום		מכסימום		החל ביום
לשנה	לחודש	לשנה	לחודש	
מעביד ועובד				
600	50	5,040	420	1-4-60
600	50	6,600	550	1-4-65
עובד עצמאי				
720	60	5,040	420	1-4-60
900	75	6,600	550	1-4-65
מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי				
360	30	5,040	420	1-4-60
360	30	6,600	550	1-4-65

רשויות המוסד לביטוח לאומי

מועצת המוסד

שר העבודה, ירר המועצה
 משרד העבודה, סגן ירר המועצה
 משרד העבודה
 משרד האוצר
 משרד הבריאות
 משרד הסעד
 משרד המשחר והתעשיה
 משרד הדואר
 הסוכנות היהודית
 התאחדות בעלי התעשיה
 התאחדות בעלי התעשיה
 התאחדות בעלי התעשיה
 חברת העובדים השיתופית
 חברת העובדים השיתופית
 התאחדות האיכרים
 התאחדות האיכרים
 התאחדות האיכרים
 חברה לבנין ועבודות ציבוריות מיסודו של סולל-בונה
 ארגוני הקבלנים והבונים
 התאחדות השוחרים הכללית
 התאחדות בעלי מלאכה ותעשיה זעירה
 הסתדרות העובדים הכללית
 הסתדרות העובדים הכללית
 הסתדרות העובדים הכללית
 הסתדרות העובדים הכללית
 הסתדרות העובדים הכללית
 הסתדרות העובדים הכללית
 הסתדרות העובדים הכללית
 הסתדרות העובדים הכללית
 הסתדרות עובדים לאומית
 הסתדרות הפועל המזרחי
 הסתדרות פועלי אגודת-ישראל
 הסתדרות הפועלים החקלאים
 הסתדרות הפועלים החקלאים
 הסתדרות הפועלים החקלאים
 המרכז החקלאי של הסתדרות הפועל המזרחי
 "בחן", ברית פיקוח של אגודות חקלאיות שיתופיות
 הסתדרות הרפואית
 לשכת עורכי הדין
 הסתדרות נשים ציוניות ויצ"ו
 מועצת הפועלות
 נתמנה אישית ע"י שר העבודה
 נתמנה אישית ע"י שר העבודה
 נתמנה אישית ע"י שר העבודה
 נתמנה אישית ע"י שר העבודה

י. אלון
 ח. לב-כוכב
 עוה"ד מ. הרניב
 א. אגמון
 ד"ר ח. ש. הלוי
 ד"ר י. בן-אור
 ד"ר י. אורנשטיין
 א. שרון
 ב. יפה
 מ. לוי
 עוה"ד י. האוזמן
 ז. הוכברג
 נ. פיין
 מ. יונס
 א. ליכטנשטיין
 ב. מסינג
 ט. עסלי
 א. בן-גד
 א. רביב
 י. שור
 ג. מילר
 א. אפרת
 ז. ווינר
 גב' ח. למדן
 צ. אסף
 ש. דן
 א. אגמון
 י. מינקובסקי
 ס. ג'בר
 ג'. נסאר
 ש. כהן
 י. מ. נס
 א. רוזמן
 י. וילן
 י. היידקר
 י. זאבי
 ז. צופר
 א. קריצ'מן
 ד"ר א. פליישר
 עוה"ד צ. קלמנטינובסקי
 גב' ע. גורדון
 עוה"ד גב' י. נחמן
 פרופ' מ. לבקוביץ
 ד"ר ב. הראל
 י. קנב
 מ. רונן

מינהלת המוסד

ד"ר גיורא לוטן
ראובן וולקוב
חיה דורנאית
אורי דותן
ד"ר חנן לחמן
שמחה לינדר

מנהל כללי וירר המינהלה
סגן מנהל כללי
מנהלת ביטוח אימהות, משפחות מרובות ילדים וילדי עובדים
מנהל ביטוח זיקנה ושאימים
מנהל ביטוח נפגעי עבודה
גזבר המוסד

מנהלי יחידות

המשרד הראשי

ראובן אלגד
מרדכי אלוני
דוד בלסטמן
דב בנחורין
שמואל ברעם
אריה גולדשמיד
אלחנן גפני
זאב הולצמן
אהרן הימל
עוה"ד משה לוין
עוה"ד אברהם מאיר
אהרן מרצבך
ד"ר ברנהרד נוימן
ד"ר אריה ניצן
אברהם פלמון
ד"ר אלכסנדר פרבר
אברהם פרידל
יוסף קופר

מנהל השירות לתכנון ומיכון
סגן גזבר המוסד
סגן מנהל ביטוח זיקנה ושאימים
סגן מנהל קרן השוואה
מנהל המדור לשיקום מקצועי
מנהל מחלקת הביקורת הפנימית
מנהל המחלקה ליחסי ציבור, מ"מ מנהל מחלקת הדרכה
מנהל מחלקת הכספים
אקטואר ראשי
יועץ משפטי
סגן ראשון ליועץ המשפטי
עוזר ראשי למנהל הכללי
מנהל העניינים הרפואיים
מנהל המחלקה למחקר וסטטיסטיקה
מנהל מחלקת ארגון ושיטות ומ"מ מנהל המחלקה לכוח אדם
סגן מנהל העניינים הרפואיים
מזכיר מועצת המוסד
מנהל המחלקה למשק ובינוי

סניף ירושלים

יהושע בלבינדר
יוסף בנזימן
ד"ר ראובן מאיר
יצחק מזרחי
משה נוסבוים
חנה רונן

מנהל סניף ירושלים
מפקח מחוזי על הנבייה
רופא מחוזי
מנהל חשבונות מחוזי
פקיד תביעות מחוזי
פקידת שיקום מחוזית

סניף תל-אביב

מיכאל רודה
ד"ר מאיר אלחלל
ליאו בלומנזון
עוה"ד נתן טמקין
עוה"ד זאב כרמלי
יקותיאל פרידמן
מרדכי שטלברג

מנהל סניף תל-אביב
רופא מחוזי
פקיד שיקום מחוזי
פקיד תביעות מחוזי
סגן היועץ המשפטי
מנהל חשבונות מחוזי
מפקח מחוזי על הנבייה

סניף חיפה

משה מוהליבר
אנדה אילנברג
עוה"ד חנוך אריאל
ד"ר אלחנן מעוז
מאיר סלוחובסקי
דוד פלץ

מנהל סניף חיפה
פקידת שיקום מחוזית
סגן היועץ המשפטי
רופא מחוזי
מפקח מחוזי על הגבייה
פקיד תביעות מחוזי
ואחראי לענייני מינהל ומנגנון

סניפים אזוריים

דוד אולשבסקי
אליעזר ארצי
דב גוטדינר
דוד גרנון
יצחק כבדיאל
בן-ציון ליפשיץ
מוחמד סאלח
יעקב פישגרונד
יואל צוקרמן
יעקב רייפן
גוסטאב רפפורט
אריה שבח
אברהם שפיגלגלס
נאסף האשם

מנהל סניף רמלה
מנהל סניף פתח תקוה
מנהל סניף חדרה
מנהל סניף כפר סבא
מנהל סניף באר שבע
מנהל סניף טבריה-צפת
מנהל סניף נצרת
מנהל סניף רמת גן
מנהל סניף עפולה
מנהל סניף רחובות
מנהל סניף נהריה-עכו
מנהל סניף יפו
מנהל סניף נתניה
מנהל סניף משנה - מזרח ירושלים

בית הדין
לביטוח לאומי

אבות בית הדין המקומיים

ד"ר שאול קובובי
ד"ר יוסף רייך

אב"ד ארצי
אב"ד ארצי

בית הדין לערעורים

ד"ר בן-ציון שרשבסקי
יהודה כהן
משה כהן
חיים אור
גד אלון
צבי הילר
עמנואל מאק
אביגדור פרופסורסקי
אברהם ריפטיין

נשיא תורן ביהמ"ש המחוזי, אב"ד
שופט ביהמ"ש המחוזי, אב"ד
שופט ביהמ"ש המחוזי, אב"ד
עורך-דין - חבר
עורך-דין - חבר
עורך-דין - חבר
עורך-דין - חבר
עורך-דין - חבר
עורך-דין - חבר
עורך-דין - חבר

רשימת הסניפים

וסניפי המשנה

טלפון	כתובת	מקום
5 12 11	שדרות וייצמן 13, ירושלים	המשרד הראשי
	בנין ממשל צבאי לשעבר	אום אל-פחם
98 11 91	בית המועצה המקומית	אור יהודה
80 05	רח' שדרות הנשיא	אור עקיבא
24 05	שיכון 601/1 (מול קופת חולים)	אילת
9 31 13	ליד בית המועצה המקומית	אפקים
90 13 88	שיכון קליפורניה 3	אשדוד
26 72	המרכז הנפתי, בנין סולל בונה	אשקלון
71 65	בית שירות התעסוקה	באקה אל-גרביה
43 61	דרך הנשיאים, קרית הממשלה	באר שבע
	מרכז מסחרי רסקו	בית שאן
91 14 00	רח' הרצל, בית המשרדים המרכזי	בית שמש
82 79 83	רח' הרצל 29	בתיים
	רח' פיבל 3	גדרה
22 26 77	בית המועצה המקומית	דאלית אל-כרמל
3 98	מרכז מסחרי חדש	דימונה
98 19 07	רח' סוקולוב 61	הרצליה
23 14	רח' הלל יפה 26	חדרה
84 62 80	רח' סוקולוב 92	חולון
52 42 41	שד' המגנים 47	חיפה
	בית המועצה המקומית	חצור
2 02 90	רח' זאכי אלחדיף	טבריה
92 21 97	בית המועצה המקומית	טייבה (במשולש)
92 34 32	בית המועצה המקומית	טירה
94 11 51	בית המועצה המקומית	טירת הכרמל
82 22 71	רח' התקומה 30	יפו
	בית ההסתדרות	יקנעם
	בית המועצה המקומית	ירוחם
2 75 11	רח' קרן היסוד ע	ירושלים
8 48 48	מזרח ירושלים	

טלפון		
92 31 81	רח' וייצמן 39	כפר סבא
91 04 34	רח' הגליל 21	כרמיאל
	בית המועצה המקומית	מגאר
	בית מגן דוד אדום	מגדל העמק
92 51 01	בית שירות התעסוקה, תרשיחא	מצפה רמון
92 01 56	רח' וייצמן 42	מעלות-תרשיחא
5 41 22	רח' פאולוס הששי	נהריה
5 45 77	רח' עצמון	נצרת
	בית המועצה המקומית	נצרת עלית
36 77	שד' וייצמן 23	נתיבות
	בית שירות התעסוקה	נתניה
91 00 48	רח' גבורי סיני 5	סח' ניו
22 26 78	בית המועצה המקומית	עכו
2 24 53	רח' הכרמל	עספא
	רח' החרובים, מול קפה רמון	עפולה
91 56 25	רח' העליה השנייה 2	פרדס חנה
3 00 14	רח' ירושלים	פתח תקוה
9 12 71	ככר ה-87 בנין גילת	צפת
93 15 85	ככר החרות, בית המועצה המקומית	קרית גת
	בית המועצה המקומית	קרית טבעון
4 01 29	המרכז המסחרי החדש	קרית מלאכי
	בית שירות התעסוקה	קרית שמונה
94 17 47	רח' הרצל 68	ראמה
95 20 21	רח' סמילנסקי 7	ראשון לציון
96 11 34	רח' דני מס 11	רחובות
73 32 31	דרך ז'בוטינסקי 92	רמלה
	מרכז מסחרי	רמת גן
7 06 04	רח' השוק	שדרות
24 22 11	שדרות מסריק 15	שפרעם
92 21 67	בית המועצה המקומית	תל-אביב
		תל מונד

תקציב הנוסד לביטוח לאומי

ל"י	ל"י	ל"י	
		136,114,000	ענף זיקנה ושאירים
	164,344,000	28,230,000	דמי ביטוח ממעבידים
	16,455,000		דמי ביטוח מלא שכירים
	44,990,000		הקצבת אוצר המדינה
	6,720,000		ריבית
	35,000		גמול הגדלת ערך ההשקעות
232,544,000			פיצויים מצד שלישי והחזרת גימלאות ממעבידים
			ענף נפגעי עבודה
	42,511,000	3,469,000	שכירים
	6,949,000	465,000	עצמאיים
	2,532,000	348,000	דמי ביטוח
	1,780,000	1,710,000	ריבית
53,772,000		70,000	גמול הגדלת ערך ההשקעות
		4,352,000	פיצויים מצד שלישי והחזרת גימלאות ממעבידים
		49,420,000	סה"כ
			ענף אימהות
		22,103,000	דמי ביטוח ממעבידים
	26,455,000	4,352,000	דמי ביטוח מלא שכירים
	(-198,000)		ריבית
	564,00		גמול הגדלת ערך ההשקעות
	3,000		החזרת גימלאות ממעבידים
26,924,000			
		18,446,000	ענף משפחות מרובות ילדים
	22,018,000	3,572,000	דמי ביטוח ממעבידים
	11,455,000		דמי ביטוח מלא שכירים
	269,000		הקצבת אוצר המדינה
	2,000		ריבית
33,744,000			החזרת גימלאות ממעבידים
			ענף ילדי עובדים
	91,165,000		דמי ביטוח ממעבידים
	1,400,000		ריבית
92,565,000			
439,549,000			

תשלומים

ל"ו	ל"ו	ל"ו			
		99,300,000			ענף זיקנה ושאירים
		28,865,000			קיצבת זיקנה
		1,735,000			גימלת שאירים
	130,000,000	100,000			דמי קבורה
	6,787,400				מחקרים
	95,756,600				הוצאות מינהל
232,544,000					העברה לקרנות
			עצמאיים	שכירים	ענף נפגעי עבודה
		9,649,000	1,515,000	8,134,000	דמי פגיעה
		16,082,000	1,319,000	14,763,000	גימלאות נכות
		3,544,000	356,000	3,188,000	גימלאות תלויים
		452,000	2,000	450,000	שיקום מקצועי
		80,000	—	80,000	אש"ל
		13,892,000	852,000	13,040,000	הוצאות ריפוי
		1,205,000	—	1,205,000	פעולות למניעת תאונות
	44,904,000		4,044,000	40,860,000	סה"כ
	4,792,400		818,000	3,974,400	הוצאות מינהל
	4,075,600		(-510,000)	4,585,600	העברה לקרנות
53,772,000			4,352,000	49,420,000	סה"כ
		19,200,000			ענף אימהות
		14,840,000			מענק לידה
	34,280,000	240,000			דמי לידה
	1,595,000				הסעת יולדות
	(-18,951,000)				הוצאות מינהל
26,924,000					גרעון
	37,000,000				ענף משפחות מרובות ילדים
	980,900				קיצבה משפחתית
	(-)4,236,900				הוצאות מינהל
33,744,000					העברה לקרנות
	78,500,000				ענף ילדי עובדים
	1,332,300				קיצבת ילדי עובדים
	12,732,700				הוצאות מינהל
92,565,000					העברה לקרנות
439,549,000					

